

**เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

**ปริญญานิพนธ์
ของ
สุทธิวรรณ ชินสาย**

**เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
มิถุนายน 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

**เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

**บทคัดย่อ
ของ
สุทธิวรรณ ชินสาย**

**เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
มิถุนายน 2548**

Handwritten signature

สุทธีวรรณ ชินสาย. (2548). เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร. กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน, รองศาสตราจารย์ ดร. ธาดา วิมลวัตรเวที.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นิสิตชั้นปีที่ 3-4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 400 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน หรือการทดสอบค่าเอฟ

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติทางลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ขณะที่ศึกษา สถานที่พักอาศัย การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การมีคู่วัย การมีเพศสัมพันธ์ ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา การนับถือตนเอง การมีรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา การมีรายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง สถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**ATTITUDE TOWARD PRE-MARITAL SEXUAL BEHAVIOR OF UNDER GRADUATE
STUDENTS, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY**

**AN ABSTRACT
BY
SUTHIWAN CHINSAI**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Health Education
At Srinakharinwirot University
June 2005**

Suthiwan Chinsai. (2005). *Attitude toward pre-marital sexual behavior of under graduate students, Srinakharinwirot University*. Master thesis, M.Ed. (Health Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Kamonmarn Virutsetazin, Assoc. Prof. Dr. Thada Wimonwatwatee.

The objectives of this survey research were to investigate attitude toward pre-marital sexual behavior and compared attitude toward pre-marital sexual behavior with related factors. Four hundred junior and senior students from Srinakharinwirot university were selected by multistage random sampling. A self-administered questionnaire was used to gather data. The data were analyzed for percentage, arithmetic mean, standard deviation, student t-test, and one-way analysis of variance, or F-test.

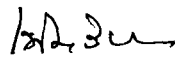
The results of the study were as the followings :

1. The samples had negative attitude toward pre-marital sexual behavior
2. The samples with different sex, faculties, accommodation, media, girl friend and sexual behavior had statistically significant difference in attitude toward pre-marital behavior.
3. The samples with different religions, self esteem, parent's income, self income, and parent's status had no statistically significant difference in attitude toward pre-marital behavior.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

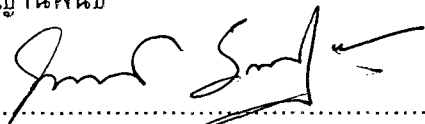
ของ
นางสาวสุทธีวรรณ ชินสาย

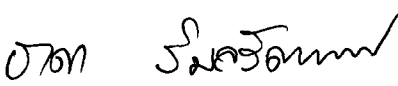
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

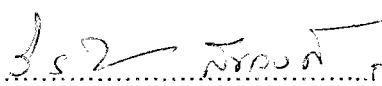

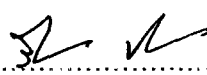
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่ ๕๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.กมลมาลย์ วรรณเศรษฐ์สิน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธาดา วิมลวัตรเวที)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ วิริยา สุขวงศ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัส ปัทมภาสพงษ์)

ประกาศขอบคุณ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.กมลมาลย์ วรรณเศรษฐสิน ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ธาดา วิมลวัตรเวที กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ วิริยา สุขวงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัส ปัทมภาสพงษ์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำปรึกษา คำชี้แนะต่าง ๆ และให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณนายแพทย์สุกมล วิชาวิพลกุล อาจารย์อารี งามขำ รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌมางกูร อาจารย์ทรงพล ต่อนี้ และ อาจารย์สุนันทา ศรีศิริ ที่ช่วยกรุณาตรวจเครื่องมือในการทำปริญญานิพนธ์ และกรุณาให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทางสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ เพราะคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุน ขอบคุณสำหรับลูกสาวตัวน้อยที่เป็นกำลังใจ และเป็นสิ่งที่ทำให้แม่มีพลังในการทำปริญญานิพนธ์ให้ประสบความสำเร็จ ขอบคุณเพื่อนที่ช่วยเก็บข้อมูล รวมถึงนิสิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

สุทธิวรรณ ชินสาย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	9
	พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส.....	9
	วัยรุ่น.....	17
	เจตคติ.....	23
	การนับถือตนเอง.....	28
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	35
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	35
	งานวิจัยในประเทศ.....	36
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	42
	เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย.....	42
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	44
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	68
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	68
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	68
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	70
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	82
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	101

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาควิชา และชั้นปี.....	39
2	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถาม.....	44
3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	45
4	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนจำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	52
5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนจำแนกตาม เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส.....	54
6	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามเพศ.....	55
7	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามศาสนา.....	56
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	57
9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามการนับถือตนเอง.....	58
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามการมีคู่รัก.....	59
11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์.....	60
12	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	61
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามรายได้ที่ได้รับจากผูกครอง.....	62
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามรายได้ที่ได้จากการหาด้วยตนเอง.....	63
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามสถานที่พักอาศัย.....	64
16	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา.....	65
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามการได้รับสื่อ.....	66

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส.....	98
19 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม การนับถือตนเอง.....	99
20 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถาม การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์.....	100

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการนับถือตนเอง.....	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วัยรุ่น นับว่าเป็นวัยที่มีความสำคัญในช่วงชีวิตของคน จนนักวิชาการบางท่านเรียกขานวัยนี้ว่าเป็น “ วัยวิกฤต หรือ วัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ” ช่วงวัยรุ่นอายุ 12-14 ปีเป็นระยะวัยแรกรุ่น มีลักษณะพฤติกรรมก่อนไปทางเด็ก ช่วงอายุ 15-18 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง พฤติกรรมอยู่ก้ำกึ่งระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ ช่วงอายุ 19-25 ปีเป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย พฤติกรรมก่อนไปทางผู้ใหญ่ เมื่อถึงระยะวัยรุ่น เด็กเปลี่ยนสภาวะความเป็นเด็กมาเป็นชายหนุ่มหญิงสาว ลักษณะความเป็นเพศหญิงเพศชายทางกายปรากฏเด่นชัด อวัยวะที่บ่งถึงความเป็นหญิงชายทำงานเต็มที่ สอริโมนเพศทำงานตามหน้าที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ที่สำคัญคือการกระตุ้นจากสอริโมนเพศทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ ความสนใจเพศตรงข้าม และการมีความรักระหว่างเพศ (สุชาติ โสมประยูร. 2531: 56) วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีความต้องการทางเพศสูง ทั้งนี้เพราะรังไข่ในเพศหญิงและอัณฑะในเพศชายจะผลิตสอริโมนเพศออกมามาก ความต้องการทางเพศของวัยรุ่นชายช่วงอายุ 15-20 ปีจะมีความต้องการทางเพศสูงกว่าปกติ ทั้งหญิงและชายมีความสามารถทางเพศในด้านการสืบพันธุ์ ความรู้สึกตนเองว่าเป็นชายหนุ่มหญิงสาวของเด็กวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นมีเจตคติในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนหญิงกับเพื่อนชาย จากเพื่อนกลายเป็นคู่รัก ตั้งความปรารถนาและความใฝ่ฝันในเรื่องเพศสัมพันธ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ ความเป็นชายหนุ่มหญิงสาวทำให้ทั้งหญิงและชายเปลี่ยนแปลงลักษณะความสัมพันธ์ในการคบหาสมาคมระหว่างหญิงชายใหม่ จากเพื่อนกลายเป็นความรู้สึกแบบชายหนุ่มที่พึงมีต่อหญิงสาว และยังทำให้ทั้งชายหญิงมีความรู้สึกดึงดูดซึ่งกันและกัน การแต่งงาน การสร้างครอบครัว ความปรารถนา และความนึกฝันในเรื่องเช่นนี้ ในสังคมที่ยอมรับและไม่ยอมรับในเรื่องดังกล่าว หากไม่รู้จักขอบเขตการเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ตลอดจนความพอดีแล้ว ก็จะทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาในเรื่องเพศได้

สังคมไทยมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติในเรื่องเพศ คือ หญิงไทยมักจะรักษาวลสงวนตัว ไม่ซิงสุกก่อนห้าม ไม่มีเสรีภาพทางเพศเหมือนกับประเทศทางตะวันตก และวัฒนธรรมไทยไม่อนุญาตให้ผู้หญิงพูดคุยกันถึงเรื่องเพศ ผู้หญิงไทยจะต้องไม่แสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย นอกจากนี้ยังมีค่านิยมที่เป็นมาตรฐาน 2 ชั้น หรือ Double standard ได้แก่ เจตคติที่ยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง เพศชายสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรส หรือความสัมพันธ์ทางเพศนอกเหนือจากการสมรสได้ ส่วนเพศหญิงต้องบริสุทธิ์ผุดผ่อง ต้องรักษาพรหมจรรย์ให้แก่ผู้ชายที่ตนจะต้องแต่งงานด้วยแต่เพียงผู้เดียว แต่ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้สังคมไทยรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีส่วนในการดำรงชีวิต การคบหาสมาคมกันระหว่างหญิงชาย ทำได้โดยเปิดเผยมากขึ้น พฤติกรรมทางเพศของอิทธิพลตะวันตก คือ

หนุ่มสาวมีเสรีภาพในการคบหาสมาคมกัน หญิงสาวอาจไปไหนมาไหนกับชายหนุ่มโดยไม่มีผู้ปกครองได้ การคบหากับชายหนุ่ม หญิงสาวก็มักคบหาสมาคมที่ละหลายคน สิ่งต่อมาได้แก่ การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างหนุ่มสาว บางครั้งอาจมีการโอบกอดกันได้ในที่สาธารณะ พฤติกรรมทางเพศซึ่งแสดงออกให้เห็นเช่นนี้ถือว่าการเอาอย่างฝรั่ง ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะล่อล้าไปถึงการแสดงความรักที่เลยเถิดไปกว่าที่เห็นและอาจก่อปัญหาสังคมตามมาเสรีภาพทางตะวันตกเช่นนี้จึงเป็นความขัดแย้งของผู้ใหญ่ที่นิยมในวัฒนธรรมเดิมของไทย

เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันได้รับเอาวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามา ซึ่งมีทั้งที่ควรเป็นแบบอย่างและไม่ควรเอาอย่าง และวัยรุ่นในปัจจุบันยังไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่จะแยกแยะว่าสิ่งไหนควรทำสิ่งไหนไม่ควรทำ เจตคติการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพศตรงข้ามเป็นเรื่องปกติธรรมดา ประกอบกับผู้ใหญ่เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ การพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์นั้นเด็กยังไม่ถึงเวลาที่จะรับรู้ยังไม่ถึงเวลาอันสมควร ยิ่งปิดเป็นความลับมากเท่าใด วัยรุ่นก็ยิ่งมีความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้นเท่านั้น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากทดลองสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งเรื่องบางเรื่องไม่สามารถทดลองได้ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ อาจเกิดปัญหาการติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การทำแท้ง เด็กกำพร้า เป็นต้น ในสังคมไทยปัจจุบันยังมีเจตคติเกี่ยวกับชายอกสามศอก สมชายนั้นต้องเก่งในเรื่องเพศ มีประสบการณ์ทางเพศ ด้วยเจตคติดังกล่าวจะผลักดันให้วัยรุ่นชายเกิดความวิตกว่าจะไม่เป็นชายชาติศรี ดังนั้นจึงต้องไปหาประสบการณ์เสาะแสวงหาความรู้เรื่องเพศตามความเข้าใจของพวกเขาเหล่านั้นโดยการไปเที่ยวโสเภณี อาบอบนวด โรงน้ำชา เด็กวัยรุ่นที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศจะต้องผ่านการขึ้นครูก่อนจึงจะถือว่าเป็นชาย หรืออีกทางหนึ่งคือการหาประสบการณ์จากเพื่อนต่างเพศ ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็ไม่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้นจะเกิดปัญหามาอีกมากมาย คิดแค่เพียงสนุกเท่านั้น และตอบสนองแรงขับทางเพศ และสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปการแสดงพฤติกรรมทางเพศ กระทำได้โดยเปิดเผย ทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ด้วยการกระทำดังกล่าวประกอบกับบรรยากาศ และสถานที่ยั่วเย้าให้เกิดอารมณ์ทางเพศมีมาก จึงมีแนวโน้มที่วัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิง มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากขึ้น ดังปรากฏในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าร้อยละ 12.1 ของนักเรียนชายจำนวน 6,475 คนและ ร้อยละ 3.4 ของนักเรียนหญิงจำนวน 7,104 คน เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์พบว่า นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก แฟน เพื่อนสนิท ร้อยละ 71.2 (กองระบาดวิทยา. 2544 : 94) ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก แฟน เพื่อนสนิท ร้อยละ 74.2 และจากการศึกษาของ นภาพร ชโยวรรณและคณะ. 2538 : 47 พบว่าร้อยละ 20 ของสตรีไทยมีเพศสัมพันธ์กับสามีก่อนแต่งงาน และมีความสัมพันธ์ในเชิงปฏิภาคกับอายุ คือ สตรีที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปีมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับสามีก่อนแต่งงานสูงกว่ากลุ่มอายุ 25-34 ปีและ 35-44 ปี และจากการสำรวจของดูเร็กซ์โกบอล เช็กซ์เซอร์เวย์ 1999 – มุมมองของวัยรุ่น โดยเฉลี่ยวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วกว่าวัยรุ่นหญิงที่อายุเฉลี่ย 15.6 ปี ในขณะที่วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ย 16.2 ปี (พิพัฒน์ วงศ์เกษม. 2543 : 3)

จากงานวิจัยของปราโมทย์ ประสาทกุลและคนอื่น ๆ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536 : 29 ; อ้างอิงจาก ปราโมทย์ ประสาทกุลและคนอื่น ๆ. *Rural Adolescent Sexuality and the Determinants of Provincial Urban Premarital Adolescent Sex*) พบว่าพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานเป็นที่ยอมรับของวัยรุ่นชายไทยกล่าวคือวัยรุ่นชายไทยเห็นด้วยร้อยละ 84.7 และวัยรุ่นหญิงยอมรับเรื่องนี้ร้อยละ 39.4 และจากการศึกษาของสุมนา ชมพูทวีปและคนอื่น ๆ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2531 : 30 ; อ้างอิงจาก สุมนา ชมพูทวีปและคนอื่น ๆ. *สววิทยากาการเจริญพันธ์ของนักเรียนและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร*.) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร 21 โรงเรียน จำนวน 4,377 คนพบว่านักเรียนทั้งหมดร้อยละ 39.9 เห็นด้วยว่าผู้ชายควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน แต่สำหรับประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงานของผู้หญิงนั้นมีนักเรียนที่เห็นด้วยร้อยละ 15.7 จะเห็นได้ว่าตัวเลขดังกล่าวเป็นจำนวนค่อนข้างสูง พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีเจตคติในเรื่องเพศเปลี่ยนไปจากที่เคยรักษาวลสงวนตัว กลายเป็นชิงสุกก่อนห่าม

ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาเกิดจากพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องซึ่งพฤติกรรมจะเกิดได้จากหลายสาเหตุดังทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (*The Theory of Reasoned Action*) ของ Fishbein and Ajzen (Ajzen, I., and Fishbein, M. 1980 : 217) คือองค์ประกอบและสถานการณ์บางอย่าง จะมีอิทธิพลในการสร้างเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ และยังส่งผลไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับการกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เมื่อต้องการทราบเจตคติของบุคคลต่อการกระทำพฤติกรรมจึงต้องประเมิน เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมที่ต้องการประเมินในองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบคือ เจตคติต่อการกระทำ (*Action*) เจตคติต่อเป้าหมาย (*Target*) เจตคติต่อบริบท (*Context*) และ เจตคติต่อเวลา (*Time*) จึงจะได้เจตคติที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

จากทฤษฎีดังกล่าวถ้าเราสามารถทราบถึงเจตคติของนิสิตที่มีต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่ามีเจตคติอย่างไร ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมก่อนสมรสของนิสิตได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น เนื่องจากการที่ประชากรจะมีคุณภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ก็ย่อมจะส่งผลกระทบที่ดีต่ออนาคตของประเทศและระบบสังคมในอนาคต การเข้าใจปัญหา การเรียนรู้เจตคติ และการอบรมเลี้ยงดู เป็นพื้นฐานในการเตรียมแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่วัยรุ่น โดยอาจเป็นการสร้างเสริมเจตคติที่ดี ถูกต้อง เหมาะสม และมีพฤติกรรมที่ดีงาม เมื่อวัยรุ่นเข้าใจคุณภาพของตนเอง เข้าใจธรรมชาติของร่างกาย และได้รับการปลูกฝังเจตคติที่ดี เขาเหล่านั้นก็จะมีความคิด การยับยั้งชั่งใจ และมีเหตุผลพอที่จะห้ามในตนเองไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาสร้างประชากรที่ดีมีคุณภาพซึ่งเป็นแรงกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคตได้ เพราะเยาวชนในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต จำแนกตามตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การนับถือตนเอง การมีคูรัก การมีเพศสัมพันธ์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยจะทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอันจะเป็นแนวทางในการเปลี่ยนเจตคติที่พึงประสงค์ ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
2. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางโครงสร้าง กลยุทธ์ กำหนดนโยบายในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานั้นเนื่องมาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิต
3. ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2546 ชั้นปีการศึกษาที่ 3- 4 จำนวน 3,429 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีการศึกษา 3-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 400 คน จากสูตรยามาเน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ศาสนา
 - 1.3 ชั้นปีที่ศึกษา

- 1.4 คณะที่ศึกษา
- 1.5 รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา
- 1.6 รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง
- 1.7 สถานที่พักอาศัย
- 1.8 สถานภาพสมรสของบิดามารดา
- 1.9 การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์
- 1.10 การนับถือตนเอง
- 1.11 การมีคู่วัย
- 1.12 การมีเพศสัมพันธ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติตนที่มีความใกล้ชิดลึกซึ้งทางด้านร่างกาย โดยการสอดใส่อวัยวะเพศชายผ่านเข้าไปในช่องคลอดของหญิง ซึ่งกระทำก่อนการสมรส

2. เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หมายถึง ระดับความพร้อมที่จะตอบสนองต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสซึ่งวัดตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบได้แก่

2.1 เจตคติต่อการกระทำ (Action) หมายถึง แนวคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

2.2 เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ (Target) หมายถึง แนวคิดต่อเป้าหมายการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้แก่ การทดลองเรียนรู้ซึ่งกันและกันก่อนสมรส ความสนุก การหาประสบการณ์ทางเพศ การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ การพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ ไม่เป็นผู้ผิดปกติในเรื่องเพศ การเตรียมตัวก่อนเข้าสู่การสมรส หรือการปรับความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้ การผูกมัดฝ่ายตรงข้าม และ การทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน

2.3 เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ (Context) หมายถึง แนวคิดต่อสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ สื่อที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การอยู่กันสองต่อสองในสถานที่ลับตาผู้คน

2.4 เจตคติต่อเวลาที่จะกระทำ (Time) หมายถึง แนวคิดต่อเวลาที่เอื้อต่อการเกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ เมื่อรู้จักกันในระดับหนึ่ง เมื่อมีความพึงพอใจกับเพศตรงข้าม เมื่อเกิดความรู้สึกเหงา อ้างว้าง จึงยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

3. ศาสนา หมายถึง ความเชื่อถือที่แต่ละคนนับถือ และเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง ได้แก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม

4. คณะที่ศึกษา หมายถึง สังกัดที่แบ่งตามลักษณะของการศึกษาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ เลือกกลุ่มตัวอย่างจาก 8 คณะ ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ สุ่มได้ 3 คณะ ได้แก่ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

5. รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา แบ่งเป็น

- ไม่ได้รับ
- ต่ำกว่า 3,000 บาท
- มากกว่า 3,000-8,000 บาท
- มากกว่า 8,000 บาท

6. รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง แบ่งเป็น

- ไม่มี
- ต่ำกว่า 3,000 บาท
- 3,000-8,000 บาท

7. สถานที่พักอาศัย หมายถึง การพักอาศัยขณะที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ จำแนกเป็น

7.1 อาศัยอยู่กับบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง

7.2 อาศัยอยู่ตามลำพัง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างแยกจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง มาพักอาศัยตามหอพัก คอนโดมีเนียม ทาวส์เฮาส์

8. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา หมายถึง สถานภาพปัจจุบันทางการสมรสของบิดา มารดา ได้แก่ อยู่ด้วยกัน ม่าย หย่าร้าง แยกกันอยู่ ถึงแก่กรรม

9. การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ หมายถึง บุคคล หรือสื่อประเภทต่างๆ ที่นิสิตได้รับในการนำเสนอเรื่องราว เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ได้แก่ สื่อที่กระตุ้น และ ไม่กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศ

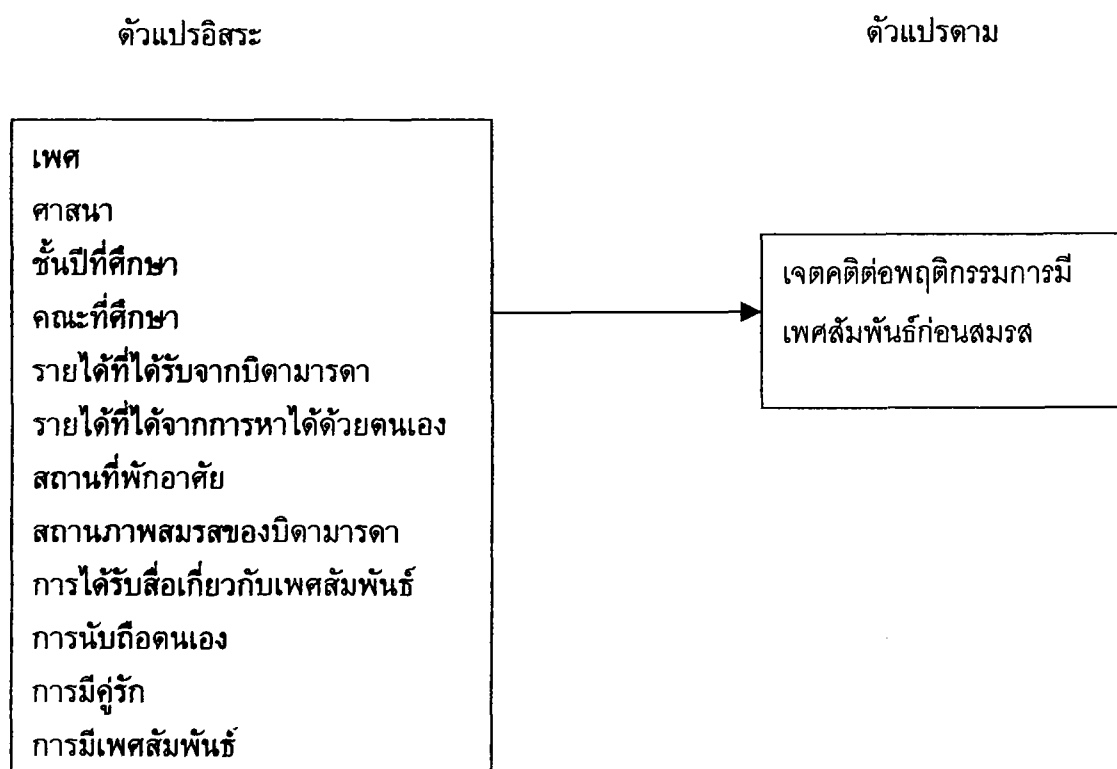
10. การนับถือตนเอง หมายถึง ความคิดของบุคคลเกี่ยวกับตนเองว่าเป็นคนที่มีคุณค่า มีความหมายและมีประสิทธิภาพ

11. การมีคู่รัก หมายถึง บุคคลที่มีความใกล้ชิด สนับสนุนกับบุคคลหนึ่งมากเป็นพิเศษ มีการคบหา มีปฏิสัมพันธ์ มีกิจกรรมร่วมกันมากกว่าเพื่อน

12. นิสิตมหาวิทยาลัย หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะที่มีการเปิดสอนชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

การที่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้และสร้างเจตคติที่มีคุณค่าต่อพฤติกรรมได้นั้นต้องอาศัยการเกิด การปลูกฝัง ประสบการณ์ที่เคยพบซึ่งปัจจัยตามตัวแปรอิสระมีส่วนสำคัญและมีความสัมพันธ์ในการเสริมสร้างเจตคติของบุคคลนั้น ๆ ในการวัดเจตคติพิชบายน์และเอจเซ่นได้เน้นเรื่องความสอดคล้องในการวัดเจตคติของบุคคลให้ครอบคลุม 4 องค์ประกอบเกี่ยวกับเจตคติต่อการกระทำ (action) เจตคติต่อเป้าหมายการกระทำ (target) เจตคติต่อบริบทที่เื้อื่อต่อการกระทำ (context) และเจตคติต่อเวลาที่จะกระทำ (time) ผู้วิจัยจึงได้กรอบแนวคิดดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรต่อไปนี้ต่างกันจะมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน

1. เพศ
2. ศาสนา
3. ชั้นปีที่ศึกษา
4. คณะที่ศึกษา
5. รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา
6. รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง
7. สถานที่พักอาศัย
8. สถานภาพสมรสบิดามารดา
9. การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์
10. การนับถือตนเอง
11. การมีคู่รัก
12. การมีเพศสัมพันธ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 1.1 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
 - 1.2 วัยรุ่น
 - 1.3 เจตคติ
 - 1.4 การนับถือตนเอง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

เพศ

ความหมายของเพศได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2530 : 593) ได้ให้ความหมายของเพศว่า หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าหญิง หรือชาย

คำว่า “ เพศ ” (Sex) และ ความเป็นเพศ (Sexuality) เป็นคำที่มีความหมายในลักษณะครอบคลุมในเรื่องเพศของมนุษย์ที่แตกต่างกัน คำว่า “ เพศ ” เป็นคำที่ใช้ในความหมายที่หลากหลายในแต่ละสังคม เช่น ใช้สำหรับการแบ่งแยกมนุษย์ตามลักษณะทางกายภาพ หรือใช้ในความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนคำว่า ความเป็นเพศ มีความหมายที่กว้างขวาง และลึกซึ้งกว่าคำว่าเพศ ความเป็นเพศ หมายถึง ผลผลิตของสังคมใจด้านความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับเพศ การสร้างจินตนาการความสุขจากการกระตุ้นเร้าทางเพศในการตอบสนองความต้องการความสุขความพึงพอใจทางเพศของตนเองและผู้อื่นได้ ความหมายตามนัยดังกล่าวนี้ ความเป็นเพศจึงมิได้เป็นผลจากระบบอวัยวะของร่างกายตามธรรมชาติโดยตรง แต่เป็นความรู้สึกนึกคิด ความสุข ความพึงพอใจ เฉพาะคนที่เป็นผลจากการขัดเกลาหล่อหลอมทางสังคมเพื่อปรับทิศทางการตอบสนอง และการกระตุ้นเร้าความรู้สึกทางเพศของทั้งชายและหญิงให้สอดคล้องกับบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่เป็นอยู่ในสังคมที่ชายและหญิงอาศัยอยู่ (นิमित มั่งมีทรัพย์. 2542 : 7)

วันทนี วาสิกะสิน (2526 : 3-4) กล่าวถึงเรื่องเพศในแง่ของ Sex และ Sexuality ว่าในความหมายของคำว่า Sex หมายถึง การแสดงคุณลักษณะเช่น เพศหญิงเพศชาย ความต้องการทางเพศของชายและหญิง แต่คำว่าพฤติกรรมทางเพศหรือ Sexuality นั้นรวมไปถึงค่านิยม เจตคติ ความรู้สึก และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง 2 เพศตามแรงขับทางชีววิทยา

เคอร์เคนดอลล์ (สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร. 2541 : 4 ; อ้างอิงจาก Kirkendall. 1960. *Sex Education*. pp. 8) ได้อธิบายว่า เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างมาก เช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” จึงไม่สามารถใช้คำอธิบายอย่างสั้น ๆ แต่พอสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้

2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดมีความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น

3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งย่อนไปกว่ากัน

4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถลดบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างเพศหรือความสัมพันธ์ทางเพศ หมายถึงการที่ชายและหญิงมีปฏิสัมพันธ์กันหรือมาร่วมกันแสดงกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างเพื่อแสดงออกถึงการชดเชยกันหรือช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศไม่จำเป็นต้องมีเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งการร่วมเพศเสมอไป นั่นคือการปฏิบัติตนหรือการคบค้าสมาคมระหว่างเพื่อนต่างเพศไม่จำเป็นต้องทำเพื่อการ จีบมาเป็นแฟนเสมอไป แต่เป็นมารยาททางสังคม (เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม) ที่มนุษย์ต่างเพศจะพึงปฏิบัติด้วยดีต่อกัน ความจริงความสัมพันธ์ไม่ได้จำกัดไว้เฉพาะระหว่างเพศเท่านั้น แม้แต่ในเพศเดียวกันก็มีความจำเป็นเช่นกัน (ชัยวัฒน์ ปัจพงษ์. สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจารุณี นະวิโรจน์. 2524 : 114)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Sexual relation) ประกอบด้วยแนวคิดของคำว่าลักษณะความแตกต่างของชายและหญิงที่เป็นผลมาจากการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Gender relation) ลักษณะความแตกต่างของชายและหญิงที่เป็นผลมาจากการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นความแตกต่างในด้านความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและโลกทัศน์ที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในสังคมระหว่างชายกับหญิงซึ่งเป็นผลมาจากการแบ่งแยกประสบการณ์ทาง

สังคมในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ในการกำหนดสร้างลักษณะความเป็นเพศชายและเพศหญิง ความสัมพันธ์ระหว่าง หมายถึง การที่ชายและหญิงปฏิสัมพันธ์ต่อกันหรือร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อแสดงออกถึงการชดเชย ช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างเพศ ดังนั้นการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจึงเป็นความสัมพันธ์ที่อาจมีหรือไม่มีเป้าหมายเพื่อการมีเพศสัมพันธ์เสมอไป แต่เป็นการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านจิตวิทยา ชีววิทยาและสังคม โดยอยู่บนพื้นฐาน ของความต้องการทางด้านจิตวิทยา ชีววิทยาและสังคม ดังต่อไปนี้

1. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านจิตวิทยา คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่จะทำให้เกิดความสุขความพึงพอใจ
2. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านชีววิทยา คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่จะเป็นจุดเริ่มของการนำไปสู่การเจริญพันธุ์ เช่น มีบุตรหลานเพื่อสืบทอดเผ่าพันธุ์และทรัพย์สิน
3. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสังคม คือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่เป็นไปตามการจัดระเบียบทางสังคม เช่น การปฏิบัติตามเงื่อนไขและบรรทัดฐานที่สังคมวางไว้ ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจึงเป็นเงื่อนไขประการหนึ่งในความเป็นเพศชายหญิงที่ถูกกำหนดโดย กระบวนการขัดเกลาทางสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศว่าเป็นพื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์ชายหญิงที่ ตั้งอยู่บนพื้นฐาน 3 ประการคือ

1. ความรู้สึกที่เท่าเทียมกับไม่เท่าเทียม ความรู้สึกนี้จะเป็นตัวกำหนดรูปแบบการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ก่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจและหรือความต้องการขัดแย้งทำให้เกิดความสัมพันธ์เพื่อเรียกร้องต่อต้านระหว่างเพศขึ้นได้
2. ความรู้สึกต้องการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งเกิดจากอิทธิพลต่าง ๆ เช่น ความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นต้น ความรู้สึกต้องการการติดต่อสัมพันธ์จะมีอิทธิพลต่อการปรับระดับความสัมพันธ์ ความคงทน และการคงอยู่ของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่คู่สัมพันธ์ กำหนดขึ้น
3. การลงมือติดต่อสัมพันธ์เป็นการใช้ความพยายาม ความอดทน เพื่อให้บรรลุความสัมพันธ์

อาจกล่าวได้ว่า พื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างเพศขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของชายและหญิงที่ประเมินความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามว่ามีความเท่าเทียมหรือไม่เท่าเทียมตลอดจนมีความรู้สึกต้องการที่จะติดต่อสัมพันธ์เพื่อตอบสนองความต้องการด้านต่างๆของตนเองและคู่สัมพันธ์ มีการใช้ความพยายามและยุทธวิธีต่าง ๆ ในการสร้างความสัมพันธ์เช่น การเลือกคู่สัมพันธ์กับการปรับตัวภายใต้เงื่อนไขของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในขณะเวลานั้นเพื่อให้บรรลุผลตามความต้องการของตนมากที่สุด วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เริ่มสนใจที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนฝูงและเพศตรงข้าม แต่การที่วัยรุ่นเป็นช่วงวัยของการปรับเปลี่ยนบทบาทจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น ที่ยังขาดแบบแผนของตนเองที่ชัดเจน การขาดความเข้าใจในเพศตรงข้ามดีพอ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจึงเป็นการพยายามสวมบทบาทผู้ใหญ่เพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจกับโลกของตนเอง และผู้อื่นในเวลาเดียวกัน ดังนั้น การ

คำหัตถิษและประเมินความเป็นเพศของวัยรุ่นชายหญิงจึงมีอิทธิพลต่อการขัดเกลาลักษณะความเป็นเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง (นิมิต มั่งมีทรัพย์. 2542 : 7-9)

สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (2541 : 59) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศหรือความสัมพันธ์ทางเพศ (Sex relation) ไว้ว่า หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงอันเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศ (Sex behavior) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ที่เกิดในเด็กวัยรุ่น โดยเป็นลักษณะที่สำคัญทั้ง 3 ด้าน คือทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม รวมทั้งลักษณะแห่งความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ซึ่งเริ่มตั้งแต่สัมพันธ์กันเพียงเล็กน้อย เช่นการรู้จักพูดคุยกันธรรมดาระหว่างเพศชายกับเพศหญิงไปจนกระทั่งสัมพันธ์กันมาถึงขั้นที่เรียกว่าเพศสัมพันธ์หรือการร่วมเพศ

เพศสัมพันธ์

ความหมายของเพศสัมพันธ์ (Sex intercourse) เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นเพศ (Sexuality) และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (Gender relation) เพศสัมพันธ์มีความหมายที่กว้างขวางมากกว่าการสืบพันธุ์ของมนุษย์ตามปกติธรรมดา ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างระหว่างชายและหญิงที่เป็นผลมาจากการจัดระเบียบทางสังคมทำให้การมีเพศสัมพันธ์มีความหมายที่แตกต่างกันระหว่างหญิงและชาย วัยรุ่นหญิงมีทัศนะต่อเพศสัมพันธ์ คือการแสดงความรักและความใกล้ชิดระหว่างชายหญิงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากพันธะหรือข้อผูกมัด (Commitment) ทางอารมณ์ที่ชายและหญิงมีต่อกัน ในขณะที่วัยรุ่นชายให้ความหมายของการมีเพศสัมพันธ์คือความตื่นเต้นทางเพศและการได้รับประสบการณ์ทางเพศที่ทำให้มีความรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นเพศของตน แม้ว่าความหมายของการมีเพศสัมพันธ์จะมีความแตกต่างไปตามการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคมตามเพศ แต่รูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นแบบแผนเดียวกันเกือบทุกสังคมคือ รูปแบบของการสืบพันธุ์ที่เป็นการร่วมเพศด้วยการสอดใส่อวัยวะเพศชายและหญิงการหลั่ง (Ejaculation) ของชายภายในช่องคลอดของหญิงที่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายกระทำ และหญิงเป็นฝ่ายยอมตาม

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และเพศสัมพันธ์ เป็นมโนทัศน์ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งในแง่ของความหมายและบทบาท อันเป็นผลจากการขัดเกลาทางสังคมโดยที่มีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่มีความหมายและบทบาทแฝงอยู่ในความเป็นเพศของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ดังนั้นการทำความเข้าใจการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจึงต้องอาศัยการทำความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศจากความเป็นเพศชายและเพศหญิงในทัศนะและมุมมองของวัยรุ่นชายและหญิงเอง (นิมิต มั่งมีทรัพย์. 2542 : 10)

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสหรือความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน หมายถึงการที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย ความ

สัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสหรือความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน (Premarital sex) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป ชายและหญิงมีโอกาที่จะใกล้ชิดกันมากขึ้น ค่านิยมของสังคมไม่นิยมให้ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน แต่สังคมติเตียนผู้ชายน้อยกว่าผู้หญิงซึ่งเรียกว่าเป็นมาตรฐานแบบสองเชิง (Double standard) พ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในช่วงวัยรุ่นโดยเฉพาะลูกสาวมักจะกลัวเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เพราะฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเสียหายมากกว่าชาย การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจของบุคคลนั้นในเรื่องเพศด้วย คือได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างไรบ้าง เด็กผู้ชายได้รับการอบรมไม่ให้เอาเปรียบเพศหญิงหรือเห็นเพศหญิงเป็นเครื่องเล่นหรือไม่ มีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้ามอย่างไร มีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดหรือไม่ เข้าใจคำว่า “ พร้อมในเรื่องเพศ ” มากน้อยแค่ไหน ความพร้อมในที่นี้คือพร้อมในความเป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์พร้อมในด้านสังคม คือ ไม่อยู่ในวัยเรียน มีอาชีพ มีรายได้พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้น เด็กผู้หญิงได้รับการสั่งสอนให้รู้จักรักตัว รู้จักป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของเพศตรงข้ามที่ไม่ปรารถนาดี ให้มีชีวิตอยู่บนความจริง ไม่ใช่ความเพ้อฝันว่าการมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานจะสามารถผูกมัดผู้ชายที่ตนชอบไว้ได้ หรือเชื่อว่าการมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานนั้นจะนำไปสู่การแต่งงานจริงๆ รู้จักเรื่องคุมกำเนิดหรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องหยุดคิดก่อนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน เด็กผู้หญิงที่ตั้งครรภ์นอกสมรส ลูกที่เกิดมานั้นจะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะได้รับการสมรสโดยถูกต้อง หรือบิดาของเด็กจดทะเบียนรับเด็กไว้เป็นลูก ถ้ามีผู้ตั้งคำถามว่าควรมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานหรือไม่ อาจเป็นคำถามที่ค่อนข้างตอบยาก ในสภาพสังคมปัจจุบันนี้หนุ่มสาวที่คิดจะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานนั้นจะต้องคิดทบทวนว่าตนสามารถจะมีความรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้แล้วโดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม โดยเฉพาะผู้หญิงจำเป็นจะต้องคิดให้มาก (วันทนี วาสิกะสิน และ คณะ. 2517 : 48)

ดังนั้นความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสจึงหมายถึง

1. การที่ชายและหญิงมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนที่จะมีการสมรสกันอย่างเปิดเผยตามประเพณีนิยมในท้องถิ่น หรือก่อนการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย
2. ทั้งหญิงและชายต้องเป็นคู่รักกัน และมีจุดหมายร่วมกันว่าจะแต่งงานกันตามประเพณีหรือมีการจดทะเบียนสมรสในอนาคต

เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันแบบคู่สาว (Intimate relationships) ในสังคมไทยมีการศึกษาน้อยมากที่จะทำความเข้าใจเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่นจากมโนทัศน์ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ในสังคมตะวันตกได้มีการศึกษาและพบว่าเหตุผลของความแตกต่างในด้านบทบาท ความเชื่อ ค่านิยม และจิตวิทยาระหว่างชายหญิงซึ่งอาจเรียกว่าความแตกต่างระหว่างชายหญิง (Gender) เป็นเหตุปัจจัยที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้นมีการศึกษาพบว่าความใกล้ชิดและความผูกพัน (Intimacy and commitment) เป็นลักษณะของการสร้างความสัมพันธ์ที่สะท้อนถึงความแตกต่างในระบบวิธีคิดและการเข้าใจต่อโลกเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นชาย

และหญิง ความใกล้ชิดและความผูกพันเป็นความรู้สึกทางด้านอารมณ์ (Emotional) ที่ขึ้นอยู่กับระดับวุฒิภาวะทางอารมณ์ (Emotional maturity) ของวัยรุ่นชายหรือหญิง ที่ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์แบบแผนการสมาคมกับเพื่อน ๆ ของเด็กวัยรุ่นชายและหญิงพบว่าวัยรุ่นหญิงมีลักษณะของการใช้ความใกล้ชิดเป็นเครื่องมือสร้าง และดำเนินความสัมพันธ์จากประสบการณ์ของตนเองได้ดีกว่าวัยรุ่นชาย วัยรุ่นหญิงมีการใช้ความใกล้ชิดด้วยการพูดคุยเรื่องต่าง ๆ การสร้างอารมณ์ของตนเองได้ดีกว่าวัยรุ่นชาย เช่นการใช้คำพูดในกลุ่มเพื่อนหญิงมีทิศทางที่เน้นไปในเรื่องความรู้สึกและเจตคติ เช่น เขาเป็นใคร เขาทำอะไรกับคนอื่น ๆ ให้เห็นบ้าง เขาจะรู้สึกอย่างไรและคนอื่น ๆ จะรู้สึกเหมือนเราไหม เป็นต้น ในขณะที่เด็กชายจะใช้การกระทำเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ เช่น ใช้กีฬาเป็นสื่อ การไปเที่ยวเตร่ที่จักรยานยนต์และอื่นๆ ลักษณะการพูดคุยจะเน้นไปในเรื่องของวัตถุประสงค์และเป็นวิธีการมากกว่าความรู้สึก เช่น เราจะไปทำอะไรกันดีแล้วเราจะไปอย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้ ลักษณะการพูดคุยกับเพื่อนหญิงและชายจะเน้นไปในลักษณะของการหยอกล้อและพูดตลกเป็นส่วนใหญ่ จากลักษณะของความแตกต่างด้านวุฒิภาวะทางอารมณ์ระหว่างวัยรุ่นชายและหญิงมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายมีการข้ามขั้นตอนเกิดขึ้น

ซูลซ์และคณะ (นิมิตร มังมัทธย์. 2542 : 26) ศึกษาถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเพศแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้น 1 เป็นการสร้างมิตรภาพ ขั้น 2 ความรู้สึกรัก และขั้น 3 การมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเพศของชายจะไม่เป็นไปตามขั้นตอนดังกล่าวนี้

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายอาจมิได้เกิดจากความรักก็ได้ ซึ่งได้มีการศึกษายืนยันข้อเสนอดังกล่าวว่าเหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นชาย คือการตอบสนองความสุขทางเพศและเป็นการเอาใจคู่สัมพันธ์ ส่วนวัยรุ่นหญิงนั้นเป็นการแสดงออกถึงความรักและความใกล้ชิด นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นชายส่วนใหญ่ตีความหมายของการมีเพศสัมพันธ์เป็นวิถีทางที่แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางด้านเพศของผู้ชาย และเป็นการแสดงถึงความเป็นผู้ชาย ส่วนวัยรุ่นหญิงตีความหมายไปในทางตรงข้าม คือ เห็นว่าเป็นการแสดงความรักต่อกัน และเป็นการบรรลุถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างหญิงชายที่มีความรักต่อกัน นอกจากนี้เหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นมูลเหตุของแรงจูงใจเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับช่วงชั้นทางสังคม วัยรุ่นจากครอบครัวชนชั้นกลางยอมรับว่าความรู้สึกรัก และ การเอาอกเอาใจเป็นแรงจูงใจเบื้องต้นของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงมีเพียงส่วนน้อยที่กระทำไปเพื่อต้องการตอบสนองความต้องการทางเพศ หรือความสนุกตื่นเต้นทางเพศ ส่วนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวในเมืองที่ยากจน เช่นในชุมชนแออัดหรือวัยรุ่นจรจัดในเมืองจะมีลักษณะของสังคมที่เรียกว่า “ วัฒนธรรมข้างถนน ” (Street's culture) ซึ่งวัยรุ่นชายจะมีเหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อต้องการครอบงำ (Domination) และตอบสนองความต้องการทางเพศเป็นส่วนใหญ่ วัยรุ่นหญิงการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สัมพันธ์เพื่อต้องการสร้างความเป็นเพื่อนซึ่งมีความหมายเป็นการแสดงความรัก และการเอาใจอย่างหนึ่ง ความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของวัยรุ่นจากครอบครัวชนชั้นกลาง และวัยรุ่นจากชนชั้นล่างใน

เมืองทำให้วัยรุ่นจากชนชั้นล่างโดยเฉพาะ วัยรุ่นหญิงถูกผลักดันให้เข้าสู่วงจรของการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดจากภาวะความยากจนขัดสนโดยหวังว่าอาจจะเป็นวิธีทางที่จะให้พ้นจากสภาพที่เป็นอยู่ได้ซึ่งเป็นการกระทำที่เสี่ยงและไม่ปลอดภัยอย่างยิ่ง

สังคมเกือบทุกสังคมไม่ยอมรับการพูดคุยเรื่องเพศของหญิงดีหรือผู้หญิงปกติธรรมดาทั่วไปหรือการพูดคุยกันในเรื่องเพศ ตลอดจนอุดมคติของความซื่อสัตย์ต่อกันของชายหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ต่อกัน (Have / Hold discourse) มีผลต่อความหมายของการใช้วิธีการบางอย่างที่อาจสื่อแสดงถึงความไม่ซื่อสัตย์ต่อคู่สัมพันธ์ เช่น การใช้ถุงยางอนามัย หรือการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ เหตุผลทางวัฒนธรรมทำให้การต่อรองทางเพศมีลักษณะของการครอบงำมากกว่าการสื่อสารอย่างเสมอภาคอุปสรรคบางประการก็อาจทำให้การต่อรองล้มเหลวไปก่อนที่จะเริ่มต้นด้วยซ้ำเช่น ความกระดากอาย การปกป้องตนเอง ความกลัว การปฏิเสธ ความต้องการตามใจตนเอง หรือความกลัวการเข้าใจผิดเป็นต้น มีการศึกษาพบว่า การต่อรองทางเพศมีความสัมพันธ์กับความมั่นใจในเรื่องเพศของตนเองของชายและหญิง วัยรุ่นชายมากกว่าวัยรุ่นหญิงที่ไม่มีความสามารถหรือไม่แน่ใจในการเลือกหรือปฏิเสธเงื่อนไขต่อรองจากคู่สัมพันธ์ได้ซึ่งจากข้อค้นพบดังกล่าวนี้วัยรุ่นชายมีความมั่นใจน้อยกว่าหญิงที่จะเชื่อมั่นในตัวเองที่จะใช้การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการสอดใส่ (Intercourse) ควบคุมความต้องการของตนเอง และรอคอยจนกว่าจะถึงเวลาที่เหมาะสมที่จะมีเพศสัมพันธ์ แต่จากการยอมรับของสังคมทำให้วัยรุ่นหญิงมีความมั่นใจน้อยกว่าชายที่จะพูดหรือแสดงความต้องการของตนเองออกมา แนวคิดของการต่อรองทางเพศในปัจจุบันตั้งอยู่บนพื้นฐานของการลดการเอาเปรียบทางเพศชายโดยการเริ่มอำนาจและความมั่นใจในลักษณะของความเป็นเพศหญิง (Empower) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิเสธรูปแบบเดียวของการมีเพศสัมพันธ์แบบชายเป็นใหญ่ (Phallocentrism) คือการสอดใส่ (Penetration) ร่วมเพศ (Intercourse) และการบรรลุของเพศชาย (Orgasm) ซึ่งเป็นแบบแผนของการสืบพันธุ์ (Reproductive Model) แบบดั้งเดิมที่ประเมินเรื่องเพศของผู้หญิงเป็นแต่เพียงผู้ที่มีหน้าที่ตั้งครรภ์และเลี้ยงดูบุตรเท่านั้น ความสุขความพึงพอใจทางเพศ มิใช่เป็นสิ่งที่ผู้หญิงต้องการโดยธรรมชาติ ดังนั้นจึงเกิดแนวคิดใหม่ในเรื่องเพศขึ้น (New Interpretation of sex) โดยกลุ่มนักสตรีเพนนิยม (Feminist) แนวคิดใหม่เรื่องเพศมีจุดเน้นที่การลดความสำคัญของแบบแผนการมีเพศสัมพันธ์แบบชายเป็นใหญ่ลง ให้ความสำคัญกับการขัดเกลาประสบการณ์ด้านเพศแก่เด็กหญิงและวัยรุ่นหญิงให้มีความรู้ความเข้าใจที่เรื่องเพศสัมพันธ์ โดยการสร้างกรอบแนวคิดพื้นฐานว่าความสุขและความพึงพอใจทางเพศไม่จำเป็นต้องล่วงล้ำพรหมจรรย์และสิ้นสุดที่การหลั่งของชายเท่านั้น มโนทัศน์ของการมีเพศสัมพันธ์คือ ความสุขทางเพศที่ได้จากหลายทาง แต่ละทางนั้น บางอย่างก็มีความสุข และปลอดภัยมากกว่า และยังมีส่วนดำรงรักษาความใกล้ชิด ความรัก และความสัมพันธ์ที่ยาวนานกว่า (นิมิต มั่งมีทรัพย์. 2542 : 25-28)

มีข้อแนะนำบางประการที่เกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสสำหรับชายและหญิงดังนี้ (วันทนี วาสิกะสิน. 2537 : 46)

ผู้ชาย

1. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสกับผู้หญิงที่ตนไม่ได้รักใคร่ห่วงใยอย่างแท้จริง เพียงเพื่อเห็นผู้หญิงเป็นเครื่องเล่นเท่านั้น
2. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสถ้าตนอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะเกิดตามมาได้เช่น การตั้งครรภ์ของฝ่ายหญิง ฯลฯ
3. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสเพียงเพื่อแสดงความสามารถทางเพศหรือแสดงความเป็นลูกผู้ชายโดยการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง ยกเว้นหญิงที่ขายบริการทางนี้โดยเฉพาะ
4. ไม่ควรมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสถ้าไม่รู้จักการคุมกำเนิด หรือไม่เห็นความสำคัญของการคุมกำเนิด

ผู้หญิง

1. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสกับชายที่ไม่ได้แสดงความรักใคร่ ห่วงใยหรือเอื้ออาทรอย่างแท้จริง
2. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสกับชายที่ไม่รับผิดชอบ หรือพิจารณาแล้วว่าเขาไม่สามารถจะรับผิดชอบต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ เช่น ลักษณะนิสัยหรือเขากำลังศึกษาเล่าเรียน หรือผู้ชายที่แต่งงานแล้ว
3. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสเพื่อจะผูกมัดเพื่อนชายหรือเพื่อต้องการแสดงให้เขาทราบว่ารักเขามาก หรือเพราะการบอกรักของชายเท่านั้น
4. ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสกับชายที่ไม่รู้จักวิธีคุมกำเนิดหรือไม่ยอมใช้การคุมกำเนิด
5. สำหรับผู้หญิงไม่ควรมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสกับใครเลย

เหตุที่บุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสนั้นบอกไม่ได้ชัดเจนว่ามีสาเหตุจากอะไรบ้าง แต่มีส่วนประกอบสำคัญหลายอย่างประกอบกัน จากการศึกษา Kinsey ได้ทำการศึกษสาเหตุของการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสพอสรุปได้ดังนี้คือ

1. เป็นการสนองความต้องการความปรารถนาทางเพศ
2. เป็นการสนองความพอใจทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นความสนุกสนาน
3. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ

จากแนวคิดดังกล่าวจะทราบว่าเพศชาย และเพศหญิงมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านสรีระ ความคิด การกระทำอย่างสิ้นเชิงโดยเพศชายจะมีเพศสัมพันธ์ได้ทุกเวลาที่มีโอกาส แต่เพศหญิงจะมีเพศสัมพันธ์ได้นั้นต้องเกิดจากความพึงพอใจ เกิดความรัก และแน่ใจว่าบุคคลที่คบหาอยู่เป็นคนที่ตนเองอยากแต่งงานด้วย ดังนั้นเพศชายจึงมีโอกาสดังกล่าวจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าเพศหญิง

วัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น วัยรุ่นตรงกับคำว่า Adolescence ในภาษาอังกฤษ มีรากศัพท์มาจากคำว่า Adolescere ในภาษาละติน หมายถึง ความเจริญวัย (To grow) หรือ การเจริญที่ย่างเข้าสู่ภาวะ เป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยเราถือเอาจากความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดขีดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน ซึ่งในขณะนี้ เป็นระยะที่ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะและสามารถทำงานได้เต็มที่ คือในเพศหญิงเมื่อมีประจำเดือนมาเป็นครั้งแรก และในเพศชายจะมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้ อาจแบ่งช่วงวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็ก – ผู้ใหญ่ คือช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี เป็นช่วงวัยแรกเริ่ม ยังมีพฤติกรรมค่อนข้างเป็นเด็กอยู่มาก ช่วงอายุ 16-17 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีพฤติกรรมกำลังระหว่างความเป็นเด็ก – ผู้ใหญ่ ช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย กระบวนพฤติกรรมค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่ พัฒนาการวัยรุ่นมีลักษณะเด่นในด้านต่าง ๆ ทุกด้าน เช่น ทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา คำว่าเด่น ในที่นี้มีความหมายว่า มีการเปลี่ยนแปลงเร็วมากและเห็นได้อย่างชัดเจน (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 329-330)

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 3) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยหนึ่งที่มีอยู่ในช่วงชีวิตของมนุษย์ทุกคน เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นระยะของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา บุคคลในวัยนี้จะประสบปัญหาในการปรับตัวเป็นอย่างมาก บางท่านถือว่าวัยรุ่นเป็นวัยวิกฤต (Critical period) เพราะเป็นช่วงชีวิตที่เหมือนกำลังเดินเข้าสู่ทางโค้ง โอกาสที่จะพลิกคว่ำหรือประสบอุบัติเหตุมีมากกว่าในวัยอื่น

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2521: 18-19) ได้ให้ความหมายวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดลงเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้ากำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใดก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนและมีขนขึ้นในที่ลับ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำกาม

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 40) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว

สกล วรเจริญศิลป์ (2545 : 11) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็ก ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

ไรส์ (Rice. 1996 : 3) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่

ประยูร มณีสร (2536 : 7) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ หรืออยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ หรือเรียกอีกว่าเป็นวัยย่างเข้าวัยหนุ่มสาว เพราะต่อมเพศ (Gonad gland) ได้สร้างรังไข่ในเพศหญิง และสร้างเสริมเพศชายให้ร่างกายมีความพร้อมในการสืบพันธุ์ วัยรุ่นนี้จะมีอารมณ์รุนแรง วู่วาม จุนเจียว หุนหันพลันแล่น

ประสาร ทิพย์ธาดา (2522 : 1) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยที่อยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีความสำคัญมาก การที่จะสร้างเด็กวัยรุ่นให้เป็นบุคคลที่เติบโตขึ้นอย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้ ผู้เกี่ยวข้องต้องศึกษาถึงธรรมชาติและความต้องการของเด็กเพื่อให้เกิดความเข้าใจลักษณะของเด็กวัยรุ่นอย่างแท้จริงจึงจะสามารถให้การศึกษอบรมแก่เด็กด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

สุโท เจริญสุข (2520 : 1) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นในภาษาอังกฤษใช้ว่า Adolescent วัยนี้กินเวลาประมาณ 7-8 ปี คือ เด็กหญิงตั้งแต่อายุ 11-19 ปี เด็กชายตั้งแต่อายุ 13-19 ปี ระยะแรกที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่น เด็กจะมีการเปลี่ยนแปลงทางกายไปจนบรรลุวุฒิภาวะทางเพศ (Sexual maturity) คือทั้งชายและหญิงสามารถจะสืบพันธุ์ได้ ระยะนี้เรียกว่า Puberty

วัยรุ่นจึงหมายถึงวัยที่มีความคิดเป็นของตนเอง มีโลกส่วนตัว มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย และอารมณ์อาจผันแปรไปตามความรู้สึกของตนเอง ซึ่งผู้ใหญ่อาจไม่เข้าใจในตัวเค้าทั้งที่ผู้ใดเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็ได้ผ่านช่วงเวลาของการเป็นวัยรุ่นมาแล้วทุกคน จึงไม่ควรที่จะมีการไม่เข้าใจในตัวของผู้วัยรุ่น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และเวลาในขณะนั้นอาจเป็นตัวแปรสำคัญในการที่มีช่องว่างระหว่างวัย

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

เราอาจแบ่งระยะของชีวิตในวัยรุ่นออกได้เป็น 2 ระยะด้วยกัน คือ ระยะวัยรุ่นตอนต้น กับ ระยะวัยรุ่นตอนปลาย นักจิตวิทยาพัฒนาการแบ่งช่วงชีวิตของมนุษย์ออกเป็นวัยต่าง ๆ ได้แก่ กีเซล (Gesell) และ โคล (Cole) ได้แบ่งช่วงอายุไว้ดังนี้

วัยเด็กตอนปลาย หรือวัยเตรียมเข้าสู่วัยรุ่น (Lute childhood or preadolescence) หญิง 11-13 ปี ชาย 13-15 ปี

วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) หญิง 11-13 ปี ชาย 13-15 ปี

วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) หญิง 13-17 ปี ชาย 15-19 ปี

วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) หญิง 17-21 ปี ชาย 19-21 ปี

พัฒนาการของเด็กวัยรุ่น

พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านโครงสร้าง และ แบบแผนของร่างกายทุก ๆ ส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะพัฒนาไปเรื่อย ๆ จากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่งอันจะทำให้มีลักษณะและความสามารถใหม่ๆเกิดขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความเจริญเติบโตตามลำดับ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์

สังคม และ สติปัญญา (สกล วรเจริญศิลป์. 2545 : 12 ; อ้างอิงจาก โสภา ชปิลมันน์. 2543. ราชบัณฑิตยสถาน. หน้า 109)

ฮาวิกเฮสต์ (โสภฯ ขปิลมันน์. 2543 : 12 ; อ้างอิงจาก Havighurst. 1953. *Human Development and Education.*) ได้กล่าวถึงภาระตามขั้นพัฒนาของวัยรุ่นไว้ดังนี้คือ

1. สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีและเหมาะสมกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันได้ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ
2. สามารถแสดงบทบาททางสังคมได้เหมาะสมกับเพศของตน
3. ยอมรับสภาพร่างกายของตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้อย่างดี ตลอดจนระวังรักษาสุขภาพของตนเอง
4. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้
5. มีความมั่นใจในการรับผิดชอบและใช้จ่ายเงินของตนเอง การเลือกและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ การแต่งงานและครอบครัว
6. เตรียมที่จะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม
7. ต้องการและรู้จักพัฒนาตนเองให้รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ตลอดจนมีความรู้สึกรับผิดชอบและความเข้าใจและตัดสินใจเลือกค่านิยมและมาตรฐานที่ตนควรยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างมาก การศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่น จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมต่างๆของวัยรุ่นได้ดีขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นแบ่งออกได้ดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย

วัยรุ่นมีพัฒนาการด้านร่างกายดังนี้

- 1.) เด็กชายเกิดการหลั่งอสุจิในเวลาหลับ แสดงให้เห็นว่ามีวุฒิภาวะในทางเพศแล้ว เด็กจะมีอายุประมาณ 13-15 ปี อวัยวะเพศจะเติบโตอย่างรวดเร็ว สามารถผลิตอสุจิได้ ซึ่งแสดงว่าเด็กชายผู้นั้นสามารถทำการสืบพันธุ์ และพร้อมที่จะเป็นพ่อคนได้
- 2.) เด็กหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเป็นครั้งแรก โดยรังไข่เจริญเติบโตเต็มที่ และสามารถผลิตไข่ออกมาได้ โดยไข่ที่สุกและไม่ได้รับการผสมจะถูกขับออกมาจากร่างกายในรูปของประจำเดือน โดยจะมีระยะเวลาการหมุนเวียนอยู่ระหว่าง 28-30 วัน โดยในระยะหนึ่ง ๆ จะมีประมาณ 3-5 วัน ความเครียดต่างๆ ไปก่อนมีประจำเดือนจะน้อยลง แต่มักมีอาการปวดศีรษะ และอาการผื่นคันที่ผิวหนังก่อนมีประจำเดือน โดยเฉพาะที่บริเวณใบหน้า
- 3.) มีขนเกิดขึ้นตามร่างกายในที่ต่างๆ เช่น บริเวณรักแร้ ริมฝีปาก และบริเวณอวัยวะเพศ เป็นต้น โดยเฉพาะในเด็กชายจะเริ่มเกิดหนวดเคราขึ้น โดยสิ่งนี้มักทำให้เกิดการวุ่นวายใจ และมักจะคอยให้ความสนใจเกี่ยวกับหนวดเคราเหล่านี้อยู่เสมอ
- 4.) การเปลี่ยนแปลงทางรูปร่างและโครงร่างของร่างกาย โดยสัดส่วนของร่างกายเด็ก

เปลี่ยนมาเป็นรูปร่างของผู้ใหญ่

5.) ในเด็กผู้หญิง หน้าอก และสะโพกจะขยายใหญ่ขึ้น โดยจะมีฮอร์โมนเพศที่ขับออกมาจากต่อมไทรอยด์ ซึ่งจะทำให้เด็กหญิงมีรูปร่างคล้ายผู้ใหญ่มากขึ้น โดยทรวงอกจะขยายใหญ่ มีขนาดใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ นอกจากนี้ ยังมีลักษณะอื่นเช่น สะโพกผายออก เอวคอดเข้าเป็นต้น

6.) เด็กผู้ชายจะมีน้ำเสียงเปลี่ยนแปลง แตกพร่า และห้าวขึ้น จะเป็นในราว 1-2 ปี เด็กจึงจะเริ่มบังคับเสียงได้ และเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย การเปลี่ยนแปลงของเสียงจะสิ้นสุดลง เด็กจะเริ่มมีเสียงทุ้มนุ่มนวลขึ้น การเปลี่ยนแปลงของเสียงอาจเป็นไปอย่างช้า ๆ หรืออย่างรวดเร็วก็ได้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทันทีทันใด อาจทำให้เด็กเข้าใจผิดคิดว่าเป็นหวัดได้ และการที่เสียงเปลี่ยน อาจทำให้เด็กบางคนตกใจกลัว และพะวงถึงแต่พฤติกรรมทางเพศของตนจนไม่เป็นอันกินอันนอน

2. พัฒนาการทางอารมณ์

วัยรุ่นมีพัฒนาการด้านอารมณ์ดังนี้

อารมณ์เป็นความรู้สึกหรือความสนใจที่เกิดจากร่างกายถูกสิ่งอื่นมาเร้า คนเรานั้นมักมีอารมณ์เกิดขึ้นเสมอทุก ๆ นาที อารมณ์ของวัยรุ่นนั้นเป็นอารมณ์ที่รุนแรง โดยที่เราเรียกว่าวัยรุ่นเป็นวัย “ พายุบุแคม ” ซึ่งหมายถึงการมีอารมณ์รุนแรง เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง ในบางครั้งจึงมักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับผู้ใหญ่อยู่เสมอ การที่เกิดอารมณ์ง่ายและรุนแรงเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องที่ง่ายต่อการยุแหย่ หรือชักนำให้เด็กเกิดความรู้สึกอยากลองดี ทั้งในทางที่ดีและทางที่เลว ความคิดชั่ววูบของอารมณ์วัยรุ่น อาจเป็นสิ่งที่ทำให้เขาแสดงพฤติกรรมผิดๆ ออกมาซึ่งอาจหมายถึงชีวิตและอนาคตของเขาเอง

เราสามารถแบ่งอารมณ์ของวัยรุ่นได้ดังนี้

- 1.) ประเภทก้าวร้าวรุนแรง เช่น อารมณ์โกรธ อิจฉา เกลียดชัง
- 2.) ประเภทเก็บกดเอาไว้ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าใจ กระอักกระอ่วนใจ สลดหดหู่ ขยะแขยง เสียใจ อารมณ์ประเภทนี้เป็นอันตรายต่อวัยรุ่นมากที่สุด
- 3.) อารมณ์สนุก เช่น ความรัก ชอบ สุขสบาย พอใจ ตื่นเต้น

3 พัฒนาการทางสติปัญญา

วัยรุ่นมีพัฒนาการด้านสติปัญญาดังนี้

ในเด็กวัยรุ่นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆมากมายทางร่างกาย ทำให้วัยรุ่นมีพลังมาก มีความกระตือรือร้น และมีความสามารถต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้วัยรุ่นใช้ความคิดพิจารณาเหตุผลต่างๆ สามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น รู้จักพิจารณาตนเองและสังเกตว่าคนอื่นเขามีความรู้สึกต่อเราอย่างไรทั้งพยายามปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นไปในทางที่สังคมยอมรับ โดยจะพยายามเอาแบบอย่างจากบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเห็นว่าดี ซึ่งสิ่งนี้อาจได้มาจากคนใกล้ชิด ภาพยนตร์ หนังสือ เป็นต้นดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นชอบส่องกระจกดูตัวเองอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพและทำทางให้เป็นไปตามแบบที่ต้องการ พัฒนาการทางด้านสติปัญญาในวัยรุ่นตอนต้น

เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก และพัฒนาการจะเจริญถึงขีดสุดเมื่ออายุประมาณ 16 ปี แล้วค่อย ๆ ลดลงหลังจากอายุ 19-20 ปี

ลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่น

วัยรุ่นมีลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาดังนี้

- 1.) ความจำดีมาก แต่มักไม่ค่อยใช้ความจำของตนเองให้เป็นประโยชน์ เนื่องจากต้องการใช้ความคิดในการแสดงความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ที่กว้างขวาง
- 2.) มีสมมติ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องที่ตนสนใจมากเป็นพิเศษก็จะมีสมมติในการศึกษาค้นคว้าและพยายามค้นหาความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้นและมีความสามารถในการตั้งสมมติควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- 3.) มีความคิดเจริญ กว้างขวาง ไปได้ไกล พยายามแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถของตัว เริ่มเข้าใจในความสวยงาม ความไพเราะ ความเจริญในด้านนี้จะค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการเร่งรีบให้เกิดขึ้นในวัยหนึ่งวัยใด
- 4.) มีจินตนาการมาก มักชอบนั่งคิดนั่งฝันสร้างวิมานในอากาศอยู่คนเดียวเป็นเวลานาน ๆ การฝันกลางวันของวัยรุ่นมักเกี่ยวกับเรื่องเพื่อนต่างเพศ ความรัก และเรื่องเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จในชีวิตในอนาคตของตนเอง โดยอยากเป็นอย่างนั้นอย่างนี้แล้วแต่ใจของตนจะปรารถนา ความนึกฝันดังกล่าวนี้ ถ้าไม่ได้รับการแนะนำให้ถูกทาง หรือเพิกเฉยแล้ว ก็จะทำให้วัยรุ่นเกิดความขลาดไม่กล้าเผชิญหน้ากับอุปสรรคในชีวิตและอาจก่อให้เกิดความชิงชังสังคม แต่ถ้าได้รับการแนะนำและสนับสนุนให้มีโอกาสได้กระทำกิจกรรมคู่กันแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริมการสร้างบุคลิกภาพให้ดียิ่งขึ้น
- 5.) ความเชื่อมั่นต่าง ๆ เป็นไปอย่างรุนแรง โดยเมื่อปักใจเชื่ออะไรแล้วมักเชื่ออย่างจริงจัง และถ้าไม่ยอมเชื่ออะไรแล้วก็ยากที่จะทำให้เชื่อได้ง่าย ๆ นอกจากจะมีหลักฐานมาอ้างอิง ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับว่ามีประโยชน์และโทษ เพราะถ้าเด็กวัยรุ่นเชื่อมั่นไปในสิ่งที่ดีย่อมเกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก แต่ถ้าไปหลงเชื่อมั่นในสิ่งที่ผิดแล้วอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ดังจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นเริ่มก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งจะกลายเป็นอาชญากรต่อไป

4 พัฒนาการทางสังคม

วัยรุ่นมีพัฒนาการทางสังคมดังนี้

เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น นอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทางร่างกายและจิตใจแล้วยังพบว่า เด็กยังมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองเกี่ยวกับสถานะความเป็นอยู่ภายในครอบครัวด้วย ดังจะเห็นได้ว่าเด็กในวัยนี้ต้องการเป็นอิสระ และการเป็นตัวของตัวเอง ชอบอยู่ตามลำพัง มีห้องเป็นสัดส่วน มีของใช้ส่วนตัว ซึ่งถ้าเราเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงอันนี้เราอาจจะช่วยเหลือเด็กได้ด้วยการจัดหาห้องส่วนตัวให้เขาได้อยู่ตามลำพัง และใช้ความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ ซึ่งจะช่วยให้มากในการปรับตัวเข้ากับสังคมของเขาในโอกาสต่อไป

ในวัยรุ่นนี้เด็กกำลังมีความต้องการอย่างรุนแรงในการที่จะทำตนเองให้เป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนและบุคคลในสังคม โดยจะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างสุดความสามารถ เพื่อให้ได้มาซึ่งสถานะดังกล่าว โดยเราสามารถสังเกตได้จาก การแต่งตัว พิถีพิถันเป็นพิเศษ เอาใจใส่ในกิริยาของตนเองและบุคคลในครอบครัว ต้องการให้ทุกคนยอมรับว่าตนเป็นผู้ใหญ่ มีการรวมกลุ่มระหว่างเพื่อนสนิทในเพศเดียวกันในรูปของ “ แก๊งค์ ” และในระยะต่อมามากเริ่มมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยจะมีสมาชิกต่างเพศเข้าร่วมกลุ่มด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาใจคบหา พูดคุยสังสรรค์กัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยา ท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกันเพื่อให้เกิดเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างที่คนทำเพื่อความโก้เก๋และเพื่อก่อให้เกิดเป็นจุดเด่นขึ้น จะขัดต่อสายตาของผู้ใหญ่ก็ตาม

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ เด็กวัยรุ่นมักมีความกังวลใจและลำบากใจอย่างมากในการที่จะทำให้อาสาสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศของตนได้ ความสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นกับเพื่อนต่างเพศนั้นมีทั้งในสภาพที่เป็นเพื่อนฝูงชอบพอกัน และในด้านความสัมพันธ์ในฐานะจะร่วมชีวิตกันต่อไปในอนาคต สิ่งสำคัญคือ ไม่ควรห้ามขาดไม่ให้เด็กหญิงชายคบหาสมาคมกัน เพราะจะทำให้เด็กพยายามหาทางหลบซ่อนมาพบกันเองโดยมิให้ผู้ใหญ่รู้ และความกดดันที่ถูกกีดกันอาจผลักดันให้เกิดความประพฤติไปในทางที่ผิดได้

ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ สามารถแบ่งออกเป็นชั้น ๆ ตามอายุได้ 7 ชั้น คือ

1. วัยทารกและวัยเด็ก ทั้งเด็กชายเด็กหญิงต่างสนใจตัวเอง
2. วัยเด็กตอนต้นทั้งสองเพศเริ่มแสวงหาเพื่อนโดยไม่จำกัดเพศ
3. เมื่ออายุประมาณ 8 ปี ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงต่างชอบเล่นกับเพื่อนเพศเดียวกัน
4. เมื่ออายุประมาณ 10-12 ปี เด็กชายและเด็กหญิงเริ่มจับกลุ่มภายในเพศเดียวกัน และ

แสดงความเป็นอริกับเพศตรงข้าม

5. เมื่ออายุประมาณ 13-14 ปีเด็กหญิงเริ่มสนใจเด็กชายและพยายามทำทุกอย่างที่จะเรียกร้องความสนใจจากเด็กชาย แต่เด็กชายยังเฉยอยู่

6. อายุประมาณ 14-16 ปี เด็กชายเริ่มสนใจในเด็กหญิงขึ้นบ้างและบางคนเริ่มแยกตัวไปสนิทสนมกับเพศตรงข้าม

7. อายุประมาณ 16-17 ปี หรือมากกว่า เด็กชายและเด็กหญิงจะเริ่มจับกันเป็นคู่ ๆ (สุชา จันทน์เอม. 2540 : 153-155)

ดังนั้นวัยรุ่นเป็นวัยที่มีร่างกายที่เจริญเติบโต และมีความพร้อมในการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในระดับที่นอกเหนือจากเพื่อนที่เรียนด้วยกัน ซึ่งวัยนี้เพื่อนมีอิทธิพลมากในการที่จะชักจูงให้บุคคลนั้นกระทำในทางที่ดี หรือไม่ดีได้แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับสามัญสำนึกของบุคคลที่ได้ผ่านการอบรม สั่งสอนจากผู้เป็นบิดามารดาให้เห็นความผิดชอบชั่วดีได้

เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่ยาวนานพอสมควร (ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2545 : 137)

ประยูรศรี มณีสร (2536 : 137) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพของจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง จะเห็นได้ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของตน ไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เป็นการเกิดจากสิ่งเร้าภายนอก

สุโท เจริญสุข (2520 : 38) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติตรงกับคำว่า (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคล ที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 1) กล่าวว่า เจตคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และ อื่นๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่ปึงถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

ชาดา ลิเกษม (2545 : 12) กล่าวว่า เจตคติคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจจะเข้าไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 138) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และ แนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่ยาวนานพอสมควร

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2538 : 1) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทาง หรือเป็นตัวกระตุ้นปฏิกิริยาตอบสนอง ของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุปเจตคติหมายความว่า สภาวะความพร้อมในการรับรู้ ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆซึ่งความเชื่อจะผลักดันให้บุคคลมีการแสดงออกไปในทางใดทางหนึ่งตามที่บุคคลนั้นๆ มีความคิดเห็น และความเชื่อซึ่งจะเป็นไปในทางที่ดี หรือไม่ดีแล้วแต่ความรู้สึกความเชื่อที่บุคคลได้รับรู้มา และเมื่อเกิดขึ้นแล้วมักจะอยู่ยาวนานพอสมควร

องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติดีมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ การคิด (Cognitive component) ได้แก่ความคิด ความเชื่อ ถือที่คนเรามีต่อสิ่งเร้า (คน สิ่งของ สถานการณ์) รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี บวกหรือลบ ในกรณีที่เรารู้จักสิ่งใดดี เราก็ม会有เจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้าเรารู้จักในสิ่งไม่ดีก็จะมีเจตคติไม่ดีเช่นกัน ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยก็จะมีไม่เกิดเจตคติขึ้น

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Affective component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า เมื่อเราเกิดความรู้ การติดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางที่ดี ไม่ดี ในขั้นนี้จะเป็นเจตคติที่มีทิศทาง ซึ่งเปลี่ยนแปลงค่อนข้างยาก เช่น เห็นว่ารถยนต์เป็นของจำเป็น มีความศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มในการกระทำ (Action tendency component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุนช่วยเหลือหรือทำลายล้าง เช่น เมื่อมีเงินทองเพียงพอก็จะซื้อรถยนต์มาใช้ ไปเลือกตั้ง ส.ส. ทุกครั้ง แสดงความเห็นคัดค้านการปกครองรูปแบบอื่นในบางโอกาส เป็นต้น

องค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเสมอ ด้วยเหตุที่ว่าปฏิกิริยาของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดก็ตามจะตกอยู่ภายใต้องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ทั้งสิ้นเช่น เจตคติต่อนายกรัฐมนตรีที่ไม่มาจากการเลือกตั้ง หมายถึง ปฏิกิริยาของเราต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เป็นสากลนั้นนายกรัฐมนตรีต้องมาจากการเลือกตั้ง สิ่งนี้เป็นปฏิกิริยาด้านความคิด ความเชื่อ (Cognitive reaction) เรามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนายกรัฐมนตรีที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง สิ่งนี้เป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึก (Affective reaction) และเรามีแนวโน้มที่จะวิพากษ์วิจารณ์ หรือตอบโต้เมื่อมีโอกาส สิ่งนี้เป็นปฏิกิริยาทางด้านแนวโน้มการกระทำ (Action tendency reaction) ถ้าเรามีปฏิกิริยาทั้ง 3 ด้านนี้ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างคงทนพอสมควร เราจะกล่าวได้ว่า เจตคติก็คือผลรวมของปฏิกิริยาทั้งสามสิ่งนั้น คือองค์ประกอบทั้ง 3 ของเจตคดีย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเสมอ (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545 : 138-139)

1. ลักษณะของเจตคติ

เจตคติดีมีลักษณะแยกออกเป็นข้อได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ใช่สิ่งติดตัวมาแต่กำเนิด ประสบการณ์มีอิทธิพลอย่างมากต่อเจตคติ การสะสมประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการปะทะสังสรรค์กับสิ่งต่างๆ ในสังคม (บุคคล สิ่งของ สถานการณ์แวดล้อม) มีผลโดยตรงต่อเจตคติ

2. เจตคติดีมีคุณลักษณะของการประเมิน (Evaluative nature) เจตคติเกิดจากการ

ประเมินความคิดหรือความเชื่อที่บุคคลมีอยู่เกี่ยวกับสิ่งของ บุคคลอื่น หรือเหตุการณ์ ที่จะทำให้ผู้ประเมินเกิดความรู้สึกทางบวก หรือทางลบต่อสิ่งดังกล่าว ผลการประเมินอาจแตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3. เจตคติมีคุณภาพ และความเข้ม (Quality and intensity) คุณภาพและความเข้มของเจตคติจะเป็นสิ่งที่บอกถึง ความแตกต่างของเจตคติที่แต่ละคนมีต่อสิ่งต่างๆ คุณภาพของเจตคติเป็นสิ่งที่ได้จากการประเมินเมื่อบุคคลประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็อาจมีเจตคติทางบวก (ความรู้สึกชอบ) หรือเจตคติทางลบ (ความรู้สึกไม่ชอบ) ต่อสิ่งนั้น นั่นคือก่อให้เกิดสภาวะความพร้อมที่จะเข้าหาหรือหลีกเลี่ยงสิ่งดังกล่าว ส่วนความเข้มจะบ่งถึงความมากน้อยของเจตคติทางบวก หรือลบ หรือบ่งชี้การประเมิน เช่น ชอบมาก ชอบปานกลาง ชอบน้อย

4. เจตคติมีความคงทนไม่เปลี่ยนแปลงง่าย (Permanence) เจตคติที่ฝังแน่นลึกซึ้งเนื่องจากสิ่งที่ประเมินมีความชัดเจนถูกต้อง แน่นนอนหรือในกรณีที่มีการสะสมประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้มานานพอ ในกรณีเช่นนี้การเพิ่มความรู้ใหม่ หรือ ประสบการณ์ใหม่ หรือแม้การบังคับให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อยู่เสมอ ก็อาจจะไม่มีผลทำให้เจตคติที่กล่าวข้างต้นเปลี่ยนแปลง เจตคตินี้จะสามารถทำนายหรืออธิบายพฤติกรรมในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันในเวลาต่อมาได้อย่างถูกต้อง

5. เจตคติต้องมีสิ่งที่หมายถึง (Attitude object) เจตคติต้องมีสิ่งที่หมายถึงที่แน่นอน นั่นคือ เจตคติต่อสิ่งใด ต่อบุคคล ต่อสิ่งของ หรือต่อสถานการณ์ จะไม่มีเจตคติดลอย ๆ ที่ไม่หมายถึงสิ่งใด และบุคคลจะต้องมีความรู้ หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น เจตคติจะแตกต่างกันตามระดับความแน่นอนชัดเจน และ ชอบเขตของโครงสร้าง ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวน ชนิด และคุณลักษณะของส่วนประกอบของสิ่งนั้น

6. เจตคติมีลักษณะความสัมพันธ์ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งของ บุคคลอื่น หรือสถานการณ์ และความสัมพันธ์นี้เป็นความรู้สึกจริงใจ (Motivation affect) ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยง เมื่อมีการประเมินความเชื่อความสัมพันธ์ในรูปแบบดังกล่าวก็จะเกิดขึ้นในโครงสร้างของเจตคติ นอกจากความสัมพันธ์ข้างต้น ยังมีความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละเจตคติ ทั้งนี้เนื่องจากทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะประกอบด้วยหลายเจตคติที่มีระดับความสัมพันธ์แตกต่างกัน ในกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงก็จะรวมตัวเป็นมิติตามคุณลักษณะ หรือองค์ประกอบของสิ่งนั้น สิ่ง queเจตคติหมายถึง มิติเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และเมื่อรวมกันก็จะเป็นมิติของความรู้สึก (affective) หรือเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นเกิดจากคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันของส่วนต่าง ๆ ของสิ่งที่กล่าวถึง ความสัมพันธ์นี้ยิ่งสูงมากเท่าใด การรวมตัวของแต่ละเจตคติก็น่าจะยิ่งแน่นแฟ้น ความแน่นแฟ้นจะเป็นตัวบ่งชี้ความคงทนไม่เปลี่ยนแปลงง่ายของเจตคติและความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรม ทั้งยังเป็นเจตคติที่มีความสำคัญต่อผู้เป็นเจ้าของเจตคติอย่างนี้อาจเกิดได้หลายกรณี เป็นต้นว่า เกิดจากสิ่งที่เจตคติหมายถึง มีลักษณะเฉพาะ (definitiveness) หรือการสะสมความรู้ ประสบการณ์ และความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นมีติดต่อกันเป็นเวลานาน

เจตคติจึงหมายถึง การได้รับการสั่งสมความคิด การกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องแล้วแต่แนวคิดของแต่ละบุคคล และแสดงออกทางความรู้สึก การกระทำ แนวคิดอาจเกิดจากประสบการณ์ที่ได้ประสบ หรือจากผู้ใหญ่ได้ปลูกฝังความคิดต่างๆให้แก่เด็กหรือกระทำพฤติกรรมนั้นๆเสมอๆ ซึ่งจะคงทน ถาวรไม่เปลี่ยนแปลงได้ง่ายนัก

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of reason action) พื้นฐานของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลคือข้อสมมติฐานว่า มนุษย์โดยปกติจะเป็นผู้มีเหตุผล และใช้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อตนเองอย่างมีระบบ เพื่อให้บรรลุถึงการตัดสินใจของตน โดยไม่เชื่อว่าพฤติกรรมสังคมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยแรงขับเคลื่อนในระดับไร้สำนึกหรืออำนาจของความปรารถนาต่าง ๆ และพฤติกรรมมนุษย์ไม่ได้ถูกกำหนดโดยอารมณ์หรือขาดการคิดพิจารณา ก่อนหน้านั้นกลับเชื่อว่ามนุษย์ได้มีการพิจารณาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของตนเอง ก่อนที่จะตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้จึงเรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

เนื่องจากจุดมุ่งหมายสูงสุดของทฤษฎีนี้ เพื่อทำนายพฤติกรรมและทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล นั่นคือ ต้องการแยกแยะพฤติกรรมที่น่าสนใจและคิดว่าถ้าสามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างชัดเจนแล้ว ก็เป็นไปได้ที่จะทราบถึงตัวกำหนดพฤติกรรม ตามทฤษฎีกล่าวว่า ความตั้งใจของบุคคลที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรม เป็นตัวกำหนดใกล้ชิดของการกระทำ (Immediate determinant) พฤติกรรมจึงไม่ใช่ว่าโดยแท้จริงที่จะวัด หรือทำนายในการทำนายพฤติกรรมวิธีที่ง่ายที่สุด และให้ผลดีที่สุดคือการถามถึงความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมของเขา ถ้าสามารถวัดความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม ก็จะสามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างใกล้เคียงมากที่สุดหรือถูกต้อง แต่ไม่ได้หมายความว่ามีความตรงกันระหว่างความตั้งใจกระทำพฤติกรรม และพฤติกรรมเสมอไป ทั้งนี้เพราะอาจมีเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงทำให้บุคคลเปลี่ยนความตั้งใจได้ แต่โดยปกติบุคคลมักจะแสดงพฤติกรรมตามความตั้งใจของเขา การทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจกระทำพฤติกรรม

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าพฤติกรรมสามารถที่จะทำนายได้จากการวัดหรือทำนายความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม โดยปกติแล้วความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมจะสามารถทำนายพฤติกรรมได้อย่างแม่นยำหรือความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในระดับสูงหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ คือ

1.) ความตรงกัน (Correspondence) ของเกณฑ์ในการวัดความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรม คือให้มีความตรงกันในองค์ประกอบด้านการกระทำ (Action) เป้าหมาย (Target) สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม (Context) และเวลา (Time)

2.) ระดับความมั่นคงของความตั้งใจ (Stability of intention) ถ้าความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมมีความมั่นคง หรือความคงทนสูง ก็จะมีสัมพันธ์กับพฤติกรรมสูงด้วย เนื่องจากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การวัดความตั้งใจ จึงควรวัดก่อนกระทำพฤติกรรมให้ใกล้กับเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมมากที่สุด

เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจในระดับบุคคลและระดับ

รวมในระยะยาวจึงควรพยายามแยกแยะหรือคาดการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายนอกที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น การขึ้นราคาน้ำมัน เป็นต้น การทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมจะทำได้ โดยการวัดความตั้งใจแบบมีเงื่อนไข (Conditional intentions) คือการนำเอาเหตุการณ์ภายนอกที่อาจจะเกิดขึ้นมาพิจารณาด้วย จะทำให้ความแม่นยำในการทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจกระทำพฤติกรรมสูงขึ้นด้วย

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การปลูกฝังเจตคติในทางที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นนั้นนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งเพราะจะช่วยให้เขาสามารถปรับตัวและปฏิบัติตนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศได้อย่างเหมาะสม เช่น ถ้าวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณสมบัติระหว่างเพศควรอยู่ในขอบเขตแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ความประพฤติในเรื่องเพศของเขาก็จะอยู่ในกรอบที่สังคมยอมรับ ในทางตรงข้าม ถ้าหากเขามีความรู้สึกว่าคุณสมบัติระหว่างเพศของเขาควรปล่อยไปตามความปรารถนาของแต่ละบุคคล ความประพฤติที่เขาแสดงออกก็จะเป็นอีกแบบหนึ่ง ฉะนั้นเจตคติจึงเป็นสิ่งที่กำหนดวิถีแห่งพฤติกรรมระหว่างเพศของวัยรุ่น ชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัวจะดำเนินไปในลักษณะที่ราบรื่นหรือไม่ขึ้นอยู่กับเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศส่วนหนึ่งด้วย

เฮอร์ลิค(ประสาท อิศรปริดา, อ้างอิงจาก Hurlock. 1973. *Adolescent Development*) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอย่างหนึ่งในวัยรุ่น ก็คือการพัฒนาจากเจตคติที่ไม่ดีต่อเพศตรงข้าม ในระยะวัยเด็ก ไปสู่การมีความรู้สึกที่ดีในวัยรุ่น แต่การพัฒนาดังกล่าวนี้จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับภาวะหรือเงื่อนไขหลายประการ ภาวะหรือเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศในระยะวัยรุ่น ดังนี้

1.) ลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศ วัยรุ่นที่ได้รับความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ และตรงไปตรงมาจากพ่อแม่ หรือครูมักจะมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็ก หรือปิดหูปิดตาเด็กไม่ให้โอกาสเรียนรู้เรื่องเพศนั้น อาจจะนำไปสู่การมีเจตคติที่ไม่ดีได้ ที่สำคัญคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศในลักษณะที่เป็นเรื่องลามกอนาจาร หรือเรื่องที่ขัดต่อศีลธรรมนั้นมักมีผลให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ

2.) เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ฉะนั้นเจตคติที่พัฒนาขึ้นในวัยเด็ก จึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพิจารณาตนเองให้เป็นหนึ่งเดียวกับบุคคลที่เด็กรักหรือเคารพ เช่น พ่อแม่ หรือครู ฯลฯ ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาดังกล่าว มีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ เด็กก็มีแนวโน้มที่จะเป็นเช่นนั้น

3.) ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าวัยรุ่นเคยมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านั้นอาจจะพัฒนาขึ้นเป็นเจตคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศขึ้น

นอกจากภาวะหรือเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ยังมีปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเจตคติในเรื่องเพศอีกหลายประการ เป็นต้นว่า ผลสะท้อนจากวัฒนธรรมและแนวคิดทางตะวันตก ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาการศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น

เจตคติในเรื่องเพศของเด็กในสังคมไทย ได้เปลี่ยนแปลงไปเพราะปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นนั้นเป็นอันมาก นันทวัน สุชาโด (2516) กล่าวไว้ว่า ถ้าพิจารณาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะเห็นว่า เจตคติในเรื่องเพศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ทั้งนี้เพราะไทยเราได้มีการติดต่อกับประเทศต่างๆ ในยุโรปและอเมริกาอย่างจริงจัง และได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้าน เช่นผลจากแนวคิดเรื่องการศึกษาแบบสหศึกษา ทำให้เด็กมีความคุ้นเคยต่อการสมาคมกับเพศตรงข้ามและมีแนวโน้มที่จะเลือกคู่ครองให้สอดคล้องกับรสนิยมมากขึ้น การสื่อสารมวลชนช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ ของสังคมตะวันตก สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อสังคมไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมอันเป็นแบบเฉพาะของสังคมไทย ซึ่งยึดถือถ่ายทอดกันมาหลายรุ่นอายุ ได้รับความกระทบกระเทือน นอกจากนี้ สังคมไทยยังมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมไปเป็นสังคมอุตสาหกรรม ทำให้เกิดอิทธิพลเกี่ยวพันไปถึงค่านิยมในการเชื่อฟังผู้ใหญ่ด้วย ทั้งนี้เพราะวิทยาการทางด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ยุคใหม่ได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น การเชื่อถือเชื่อฟังผู้ใหญ่ที่เคยมีมา ต้องลดน้อยลงกลับไปนิยมการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การเชื่ออำนาจเหนือธรรมชาติ บุญ บาปเสื่อมศรัทธาลงจากคนรุ่นใหม่ อันอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงในระหว่างคน 2 ฝ่าย คือผู้ใหญ่ที่ยืนหยัดอยู่กับจารีตประเพณีเดิมอย่างมั่นคงกับเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ ซึ่งรับวิทยาการ และวัฒนธรรมใหม่ล้ำยุคจากสังคมตะวันตก

การนับถือตนเอง

ความหมาย

ความหมายของ " Self " คือ ตัวตน " esteem " แปลตามพจนานุกรมว่าการนับถือตนเองหรือความรัก ดังนั้น คำว่า Self esteem คือการนับถือตนเองเป็นความหมายกว้างแต่โดยสรุปคือความคิดของบุคคลเกี่ยวกับตนเองว่าเป็นคนที่มีคุณค่า มีความหมายและมีประสิทธิภาพ (อุมพร ตรังคสมบัติ. 2543 : 12)

การนับถือตนเองเกิดขึ้นจากการที่บุคคลมองตนเอง และประเมินตนเองว่าเป็นอย่างไรตามปกติเมื่อคนเรามองตนเอง เราจะเห็นภาพสองภาพ ภาพแรกเป็นภาพในอุดมคติ เป็นสิ่งที่เราใฝ่ฝันอยากจะเป็น ส่วนภาพที่สองคือภาพตัวเราในความเป็นจริง หากภาพในความเป็นจริงนั้นใกล้เคียงกับภาพในอุดมคติ เราจะมีความรู้สึกดีกับตัวเอง มีความนับถือตัวเองสูง แต่หากภาพสองภาพนี้แตกต่างกันมาก เราจะมีความรู้สึกแย่ ความนับถือตนเองและความภาคภูมิใจในตนเองจะต่ำลง

บุคคลที่นับถือตนเองสูงจะมองตนเองว่าเป็นคนที่มีคุณค่ามีความหมายและมีสิ่งที่ดีอยู่ภายใน เมื่อมองแบบนี้ก็จะมี ความสงบในจิตใจ ฟังพอใจในตนเอง รักตนเอง รู้ว่าตนสามารถทำสิ่งที่ดีมี

ประโยชน์ได้ ไม่อิจฉาริษยา ไม่รู้สึกด้อยค่า นอกจากนี้เขายังมองตนเองว่าเป็นคนเก่ง มีความสามารถ ดังนั้นเขาจะมีความเชื่อมั่น กล้าคิด กล้าทำ กล้าเผชิญหน้ากับปัญหา ถือว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทาย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เมื่อล้มเหลวก็ยังกล้าลุกขึ้นมาต่อสู้ต่อไป

ส่วนผู้ที่มีความนับถือตนเองต่ำจะมีลักษณะตรงกันข้าม คือ รู้สึกว่าตนไร้ค่า ไม่มีความหมาย ไม่มีความสำคัญอะไร ไม่มีอะไรดี ขาดความเชื่อมั่น ท้อถอยง่าย ขาดแรงจูงใจ ไม่มีความสุขในตนเอง หากสูญเสียการนับถือตนเองไปมากก็อาจกลายเป็นคนหวาดระแวง ขี้อิจฉา วิตกกังวล และอาจซึมเศร้าจนถึงขั้นฆ่าตัวตายได้

เปค (Peck. 2538 : 80) กล่าวว่า ความรักตัวเองหมายถึง การยืนยันว่าเรามองว่าตัวเองสำคัญแต่ความพึงพอใจในตนเอง (Self – esteem) หมายถึง การยืนยันว่าเราต้องรู้สึกดีเกี่ยวกับตัวเองตลอดเวลา และจะต้องรักษาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตัวเองไว้เสมอ

พิชัย ไทยอุดม (2540 : 51) ได้ให้ความหมายของการนับถือตนเองว่าเป็น ความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่า เช่น ความมีน้ำใจ รู้จักให้ รู้จักรับ ค้นพบ และภูมิใจในความสามารถด้านต่าง ๆ ของตนเอง โดยมีได้มุ่งสนใจอยู่แต่ในเรื่องรูปร่างหน้าตา เสน่ห์ หรือความสามารถทางเพศ การเรียนเก่ง ฯลฯ เท่านั้น

ป. มหาจันทร์ (2536 : 1) ได้กล่าวว่า การนับถือตนเองว่ามีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็ก การนับถือตนเองจัดว่ามีผลอย่างสำคัญต่อทุกช่วงชีวิตของเด็ก เด็กที่มีความนับถือตนเองต่ำ จัดว่ามีความพิการทางบุคลิกภาพไม่แพ้เด็กที่มีความพิการทางร่างกาย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเด็กที่มีการนับถือตนเองต่ำ จะประสบความสำเร็จในชีวิตทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเรียนด้านมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งทางด้านการก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งปวง การนับถือตนเองเป็นเสมือนแรงบันดาลใจที่ช่วยให้ความสำเร็จใด ๆ บรรลุจุดหมายปลายทางตามที่พึงประสงค์

การนับถือตนเองจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองจะเกิดขึ้นในโอกาสต่อไปนี้

- 1.) เมื่อบุคคลรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญต่อตน
- 2.) เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ตนมีความดีเด่นเป็นพิเศษ ซึ่งบุคคลผู้นั้นก็ไม่สามารถบอกได้ว่า อะไรมาทำให้บุคคลผู้นั้นมีความรู้สึกเช่นนั้น
- 3.) เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ตนมีความดีเด่นเหนือผู้อื่น สามารถกระทำการที่ต้องการได้สำเร็จ มีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าสามารถจัดการกับทุกสิ่งที่ต้องการกระทำได้สำเร็จ
- 4.) เมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่สามารถกระทำได้อย่างมีจุดหมายหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นความเชื่อ และค่านิยมของบุคคลผู้นั้น

ความรู้สึกดังกล่าวข้างต้นที่บุคคลมี เรียกว่า การนับถือตนเอง เป็นความรู้สึกในด้านบวก ซึ่งเป็นการเสริมแรงของความรู้สึกที่ดี การนับถือตนเองเป็นความรู้สึกที่แสดงออกเมื่อบุคคลกระทำการใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นการนับถือตนเองซึ่งเกิดขึ้นในเด็กจึงสามารถสังเกตเห็นได้เมื่อเด็กกระทำการใดสิ่งหนึ่ง หรือกระทำการสิ่งนั้นด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนับถือตนเอง

การนับถือตนเองมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1 ลักษณะทางกายภาพ

ลักษณะทางกายภาพเช่น ความสูง น้ำหนัก ความแข็งแรง บุคลิกภาพ รวมทั้งเสื้อผ้าที่สวมใส่ หรือคุณสมบัติอื่น ที่ปรากฏให้เห็นได้เป็นสิ่งที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรมที่บุคคลนั้นให้ความสำคัญ มีส่วนช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้สึกนับถือตนเอง ชื่นชมตนเอง และโดยเฉพาะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากบุคคลอื่นที่กล่าวถึงตนเอง ข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับเป็นสิ่งที่พึงพอใจก็จะให้บุคคลที่รับเกิดความรู้สึกที่ดีกับตนเองมากขึ้น เนื่องจากลักษณะทางกายภาพนี้เป็นสิ่งที่ปรากฏแก่สายตาเป็นอันดับแรก จึงทำให้บุคคลมักจะประเมินหรือตัดสินชื่นชมกันที่ลักษณะภายนอกก่อน และยังบุคคลมีความรู้สึกคุ้นเคยกันน้อยเท่าไรก็จะประเมินกันที่ลักษณะภายนอกมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะมีผลต่อความรู้สึกนับถือตนเองของบุคคลที่ได้รับการประเมิน

2.ความสามารถทั่วไป สมรรถภาพ และผลงาน

บุคคลจะนับถือตนเองมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถที่กระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จทั้งในโรงเรียน และสังคมทั่วไป หากเป็นเด็กในวัยเรียน ความนับถือตนเองจะเกี่ยวข้องกับสติปัญญาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนด้วย อย่างไรก็ตามยังไม่สามารถกำหนดให้ชัดเจนว่าระหว่างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนนั้นอะไรเป็นเหตุของอะไร แต่มีงานวิจัยสนับสนุนว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกที่ดีต่อตนเองกล่าวคือ เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงจะมองตนเองว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถ รับรู้ตนเองได้ดี มีความพอใจในตนเอง มีการประเมินคุณค่าในตนเองสูง แต่เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำจะมีความรู้สึกตรงข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว แต่เด็กบางคนแม้ว่าจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำแต่ยังคงมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หรืออาจจะเป็นเพราะว่าเด็กคนนั้นมีความสามารถทางด้านอื่นทดแทน เช่น การมีทักษะบางอย่าง ซึ่งทำให้เด็กมุ่งสนใจในด้านนั้นมากกว่าด้านวิชาการ

บุคคลที่เคยประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวมามาก่อนมักมีเป้าหมายและการเสี่ยงที่แตกต่างกัน บุคคลที่เคยประสบความสำเร็จมาก่อนมักจะเสี่ยงทำงานตามระดับความสามารถของตนเองโดยที่งานนั้นเป็นงานที่ไม่ง่ายหรือไม่ยากจนเกินไป ประกอบกับมีการตั้งระดับความปรารถนาตามที่เป็นจริงและจะมองตนเองในด้านดีมากกว่าบุคคลที่ประสบความล้มเหลว

(เยาวนา อมรสงฺเจริญ. 2537 : 10 ; อ้างอิงจาก Hamachek. 1985. *The Self's Development and Ego Growth : Conceptual Analysis and Implications for Counselors*. p. 220-221)

3. ภาวะของความรู้สึก

ความรู้สึกของบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรู้สึกนับถือตนเองซึ่งเกิดจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นแล้วเกิดการเปรียบเทียบและประเมินตนเอง โดยที่บุคคลนั้นอาจจะประเมินตนเองในด้านบวก ซึ่งเป็นการมองตนเองว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถ ประสบความสำเร็จ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและรู้สึกเป็นสุข อันเป็นการส่งเสริมให้มีความรู้สึกนับถือตนเองเพิ่มสูงขึ้น แต่หาก

บุคคลประเมินตนเองในด้านลบ เขาจะประเมินตนเองว่าไม่มีความสามารถ ไร้สมรรถภาพ มีความรู้สึกด้อย รู้สึกวิตกกังวล และไม่สามารถประสบความสำเร็จในอนาคตได้ยังผลให้การนับถือตนเองลดต่ำลง

4. ค่านิยมส่วนบุคคล

การรู้สึกนับถือตนเองของแต่ละบุคคลจะผันแปรตามค่านิยมและการให้คุณค่าตามความนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเขาจะให้ความสำคัญแตกต่างกันเช่น บุคคลที่ให้ความสำคัญต่อความสำเร็จด้านการเรียนแต่กลับล้มเหลว เขาก็จะประเมินการนับถือตนเองต่ำลง ส่วนบุคคลที่เห็นคุณค่าของการศึกษาเล่าเรียนและประสบความสำเร็จในการเรียนเขาก็จะรู้สึกมีการนับถือตนเอง (เยาวนา อมรสัง เจริญ. 2537 : 11 ; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1961. SEI : *Self-esteem Inventories*. p. 138-142)

5. ความปรารถนา

ระดับความปรารถนาของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นความปรารถนาด้านการประสบความสำเร็จในผลงาน ความสามารถหรือความหวังอื่น ๆ ที่มีต่อตนเองซึ่งส่งผลต่อระดับการนับถือตนเองของบุคคลนั้น ๆ หากบุคคลนั้นมีความปรารถนาสูงเกินความสามารถของตนหรือคาดหวังเกิดความเป็นจริง โอกาสที่เขาจะประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังก็ย่อมน้อยลง ทำให้การนับถือตนเองลดลงได้ แต่หากบุคคลมีความสามารถมีการกระทำหรือมีความนึกคิดเป็นไปตามที่ปรารถนาหรือดีกว่าที่คิดไว้ เขาก็จะเกิดการนับถือตนเองซึ่งเฟลส์เดอร์ไฮม์และแบร์ (เยาวนา อมรสัง เจริญ. 2537 : 10 ; อ้างอิงจาก Fensterheim and Baer. 1975. *Don't Say Yes When You Want to Say No :How Assertiveness Training can Change Your Life* . pp. 153) ได้เขียนเป็นรูปความสัมพันธ์ไว้ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการนับถือตนเอง

นอกจากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลที่จะประเมินตนเองอันเป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล เรียกว่าเป็นปัจจัยภายใน ก็ยังมีปัจจัยภายนอกที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อการนับถือตนเองของแต่ละบุคคลอีกเช่น

1.) ครอบครัว – พ่อแม่

สัมพันธภาพหรือบรรยากาศภายในครอบครัวที่มีความอบอุ่น มีความเข้าใจกันมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน และให้ความสำคัญแก่กัน มีผลต่อความคิดและความรู้สึกของเด็กที่มีต่อตนเอง พ่อแม่จึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาหรือส่งเสริมให้ลูกมีความนับถือตนเองสูงขึ้นหรือต่ำลงได้

พ่อแม่ที่มีความต้องการเด็กจะให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่และ ยอมรับเด็กด้วยความอดทน ใจกว้าง จะทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณแม่รักและต้องการเขา และการนับถือตนเองของเด็กยังมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่อไปนี้

1.1 คุณลักษณะของพ่อแม่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกนับถือตนเองของพ่อแม่ ความมั่นคงทางอารมณ์ ค่านิยม สถานภาพการสมรส สัมพันธภาพและบุคลิกภาพของพ่อแม่ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อความคิดและเจตคติที่เด็กมีต่อตนเอง ตัวอย่างเช่น พ่อแม่ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ไม่กล้าแสดงออก ก็มักจะไม่กล้าแสดงออกถึงความรักที่ตนมีต่อลูกอย่างตรงๆ ทำให้เด็กเกิดความไม่แน่ใจในความรู้สึกที่แท้จริงของพ่อแม่ที่มีต่อตนเอง ซึ่งจะมีผลต่อเด็กเมื่ออยู่ในสังคมภายนอก เด็กอาจมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกี่ยวกับตนเอง รู้สึกไม่มีความสุข เกิดความสงสัยไม่แน่ใจในตนเองหรือพ่อแม่ที่ไม่มี ความนับถือตนเอง ไม่รักตนเอง หรือพ่อแม่ที่ไม่มีอำนาจในบ้านมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการเป็นหัวหน้าครอบครัวก็มีผลต่อการนับถือตนเองของลูกเช่นกัน การนับถือตนเองของเด็กจึงมีระดับที่แตกต่างกันตามการรับรู้ตนเองของเด็กที่ได้รับอิทธิพลจากพ่อแม่

1.2 การอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาแบบใช้อำนาจบังคับหรือควบคุมดูแลมากเกินไปพ่อแม่ประเภทนี้จะมีลักษณะยึดมั่นในกรอบประเพณี กฎระเบียบต่างๆ มาก และจะบังคับควบคุมให้เด็กปฏิบัติตาม หากเด็กฝ่าฝืนก็จะลงโทษโดยไม่รับฟังเหตุผลของเด็ก จะยึดมั่นในความคิดของตนเอง เด็กต้องเชื่อฟัง และอาจสั่งสอนให้เด็กมีความรับผิดชอบทำตามข้อบังคับของสังคมแต่ตนเองไม่ค่อยปฏิบัติตาม หรือพ่อแม่ที่ควบคุมเอาใจใส่ปกป้องลูกมากเกินไปจนกลายเป็นการก้าวก่ายรบกวนลูก หรือมีความวิตกกังวลห่วงใยลูกมากเกินไป จนทำให้เด็กรู้สึกว่าขาดอิสระ ขาดความเป็นตัวของตัวเอง

1.3 การอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาแบบมีเหตุผล ให้ความอบอุ่นจะเป็นพ่อแม่ที่มีเหตุผลให้ ความรักความอบอุ่น ความเอาใจใส่และความนับถือต่อเด็กใช้อำนาจตามบทบาทของตนอย่างเหมาะสม โดยเน้นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ มีกฎระเบียบที่ชัดเจนให้เด็กปฏิบัติ แต่ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้เด็กรู้สึกว่ามีอิสระรู้สึกมั่นคง และปลอดภัยพ่อแม่ก็จะปฏิบัติตนตามอย่าง ที่สอนลูกเช่นกัน และให้ความช่วยเหลือเด็กตามความเหมาะสม ยอมรับในความคิดเห็น ความรู้สึก และคุณค่าอย่างที่คุณเป็นทั้งหมดหรือเกือบหมด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเอื้ออำนวยให้เด็กได้พัฒนาการนับถือตนเองสูงขึ้น (ยาวนา อมรสงเจริญ. 2537 : 13 ; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1981. SEI : *Self-esteem Inventories*. pp.236)

1.4 การอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาแบบปล่อยปละละเลย จะเป็นพ่อแม่ที่ไม่บังคับ ไม่ก้าวก่าย ไม่ลงโทษ ยอมรับในการกระทำของเด็กเกือบทุกอย่าง เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นต่อการตัดสินใจในการวางกฎระเบียบของครอบครัวสามารถกำหนดกิจกรรมของตนเองได้เป็นอันมาก โดยที่พ่อแม่ไม่ได้สนับสนุนให้เด็กประพฤติตนตามมาตรฐานของสังคมภายนอก พ่อแม่มักจะไม่มีความเยินยอ ห่วงเหินและมักหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับเด็กเมื่อเด็กไม่เชื่อฟัง

วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาแบบใช้อำนาจบังคับหรือควบคุมดูแลมากเกินไปกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้นจะทำให้เด็กขาดความเป็นตัวของตัวเอง ไม่มั่นใจในตนเอง มีความรู้

ลึกกว่าขาดความรัก เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ซึ่งต่างจากเด็กที่พ่อแม่เลี้ยงดูแบบมีเหตุผล ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ซึ่งจะทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในชีวิต เชื่อมมั่นในตนเองรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสามารถ เห็นคุณค่าในตนเอง ดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างที่ตนปรารถนา

2.) โรงเรียน การศึกษา

โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้สึกนับถือตนเองและรู้สึกเป็นเจ้าของในผลงานของการกระทำได้ โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดโปรแกรมเพื่อให้เด็กมีการแสดงออกที่เหมาะสม รวมทั้งสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูจะเป็นผู้มีบทบาท มีอิทธิพลต่อนักเรียนอย่างมาก และครูสามารถทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าหรือมีความสำคัญได้ เพราะครูเป็นผู้ประเมินความสามารถของนักเรียนในการทำงานที่โรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม การแก้ปัญหา การคิด หรือความสามารถอื่นๆ ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดเจตคติต่อตนเองจากการประเมินนั้น นอกจากนี้บุคลิกภาพของครู ลักษณะท่าทาง ความสนใจ ความรัก ความอบอุ่นที่มีต่อนักเรียนหรือความเชื่อและเจตคติที่ครูมีต่อนักเรียน ตลอดจนการแสดงออกล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการนับถือตนเองของนักเรียนเพราะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกต่อครูแตกต่างกัน

3.) สถานภาพทางสังคม กลุ่มเพื่อน

สถานภาพทางสังคมของบุคคลที่ประสบความสำเร็จและมีการนับถือตนเองคือ บุคคลที่มีสถานภาพทางสังคมหรือมีตำแหน่งทางสังคมในระดับสูง โดยพิจารณาจากลักษณะ อาชีพ รายได้ และถิ่นที่อยู่อาศัยที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม ตลอดจนการได้รับการปฏิบัติที่ทำให้เขารู้สึกว่าคุณค่า

นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนับถือตนเองของแต่ละบุคคลด้วย หากบุคคลอยู่ในสังคมหรือกลุ่มเพื่อนที่ชอบเยาะเย้ย หรือตำหนิเขาอยู่เสมอโดยไม่เปิดโอกาสให้เขาได้เกิดการนับถือตนเองก็ยากที่เขาจะมองตนเองและบุคคลอื่นในด้านดี และการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันของตนเองกับบุคคลอื่นทางด้านทักษะ ความสามารถ และความถนัด จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมจะส่งผลต่อการนับถือตนเอง (เยาวนา อมรสงเจริญ, 2537 : 14 ; อ้างอิงจาก Hamchek. 1978. *Encounters with the Self*. pp. 4)

กระบวนการสร้างเสริมความนับถือตนเอง

การอบรมเลี้ยงดูโดยเฉพาะในช่วงวัยเด็กตอนต้นหรือ 6 ขวบแรกของชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นการวางพื้นฐานทางบุคลิกภาพที่มีผลต่อชีวิตของเด็กในวัยต่อมาหรือวัยผู้ใหญ่ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู และตอบสนองความต้องการทางกาย ใจ และสังคม ด้วยความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอเหมาะสมให้อิสระตามสมควร ยอมรับความสามารถจะทำให้เด็กเกิดความเข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง รู้สึกถึงความสำคัญของตน รู้สึกมั่นใจและมีความนับถือตนเอง ซึ่งความตระหนักในคุณค่าของตนเองเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิต และหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดีซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ลูกหลานมีชีวิตที่ราบรื่น และเป็นสุขจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับพ่อแม่ ครู ผู้ปกครองผู้เลี้ยงดูเด็กด้วยการปฏิบัติต่อเด็กดังนี้

1.) รับฟังสิ่งที่พูด แสดงให้เห็นว่าใส่ใจในความรู้สึกของเด็ก ตลอดจนยอมรับและเคารพในความคิดเห็น

2.) ให้เวลาร่วมกันกับเด็ก ด้วยการร่วมเล่น ร่วมทำงาน ร่วมพักผ่อน ตลอดจนการวางแผนร่วมกันในเรื่องต่างๆ เป็นต้น

3.) สนใจและเอาใจใส่ดูแล และตอบสนองความต้องการทางร่างกายอย่างพอเพียงในเรื่องอาหาร การกิน เสื้อผ้า ความสะอาด การพักผ่อน เป็นต้น

4.) ยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ เมื่อเด็กทำงานได้แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม

5.) ให้ความรัก ความอบอุ่น ด้วยการอ้อมแอ้มแจ่มใส สัมผัส กอดรัดด้วยความรัก เมื่อเด็กแสดงกิริยา วาจา ท่าทาง และการกระทำที่เหมาะสม

6.) เปิดโอกาสให้เด็กเลือกตัดสินใจ ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ของเล่น รองเท้า เสื้อผ้า ด้วยตัวของเด็กเอง

7.) เมื่อเด็กเติบโตขึ้น พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูเด็ก ควรได้เอาใจใส่ดูแลในเรื่องต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการกำหนดความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตัวของเด็กดังนี้

7.1 ฟัน หู ตา พ่อแม่ควรใส่ใจและตรวจสอบฟันของเด็กว่าฟันของเด็กขึ้นเป็นระเบียบหรือซ้อนกัน ตลอดจนตรวจสอบความบกพร่องอื่นๆ และหาทางช่วยเหลือแก้ไขหรือรักษาให้ดีขึ้น

7.2 สนับสนุนให้เด็กมีเพื่อน และให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดีอย่าให้เด็กขาดเพื่อน เพราะจะทำให้เด็กหงอยเหงาและโดดเดี่ยว

7.3 ให้ออกสาเด็กได้เป็นผู้นำเพื่อช่วยให้เด็กรู้สึกได้ว่าการยอมรับและเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ให้กำลังใจ และส่งเสริมบทบาทการเป็นหัวหน้าหรือผู้นำที่ดี และประการสำคัญ อย่าให้เด็กรู้สึกกลัวที่จะนำผู้อื่น

7.4 แสดงให้เด็กเห็นว่าการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นเรื่องสำคัญ และควรสนับสนุนให้เด็กรู้จักให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเด็กสามารถช่วยได้

7.5 คำนึงให้พบแววเก่งของเด็ก ในด้านใดด้านหนึ่งให้ได้เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ เป็นต้น และสนับสนุนให้เด็กได้รู้จักเล่นดนตรี กีฬา และทำงานศิลปะ

7.6 ส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จในบางเรื่องตามวัย และวุฒิภาวะของเด็ก อาจเป็นทั้งกีฬา เกม การอ่าน การเขียน หรืออื่นๆ ที่เด็กสนใจและถนัด

7.7 สอนให้เด็กเข้าใจและตระหนักถึง การเป็นผู้บำเพ็ญประโยชน์ และฝึกฝนให้รู้จักรับผิดชอบ และ เข้าร่วมงานอาสาพัฒนา

7.8 พ่อแม่พึงเข้าใจให้ถูกต้องว่าการที่ลูกยอมคล้อยตามและเชื่อทุกสิ่งทุกอย่างนั้นไม่ใช่สิ่งที่ดีสำหรับเด็กแต่ควรช่วยให้เด็กฝึกฝนการคิดและพิจารณาตัดสินใจด้วยตัวเอง ซึ่งทำให้เด็กรู้สึกถึงความปลอดภัย หากเขาได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่เหมาะสม

7.9 สอนให้เด็กได้รู้จักเล่นเกม และเรียนรู้ว่า การเล่นเกมต้องมีกติกาในการเล่น และปฏิบัติตามกติกาที่วางไว้พร้อมกันนั้นก็ส่งเสริมให้เด็กคิดเกมใหม่ขึ้นมาได้

7.10 ช่วย让孩子เข้าใจความหมายของคำว่า ถูกต้อง ผิด ความรู้สึกผิด และการให้อภัย เพื่อเขาจะได้ปฏิบัติตามได้ถูกต้องเหมาะสม

เมื่อเด็กได้รับความรัก ความอบอุ่นและ การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวก็จะทำให้เด็กเข้าใจถึงความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย เอื้ออาทรจากผู้ใหญ่ และรู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง เกิดความมั่นใจ ภาคภูมิใจ และอยากทำทุกอย่างให้สมกับคุณค่าของตนดังที่ว่า “ บุคคลที่รู้สึกเองว่ามีคุณค่า ก็พร้อมที่จะเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองยิ่งขึ้น ” นั่นคือ เด็กจะมีความคิดเป็นตัวของตัวเอง ตัดสินในด้วยเหตุผล และเรียนรู้การควบคุมตนเอง หากจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมหรือเกิดประโยชน์กับสภาวะการณ์ที่สร้างความเจ็บปวดให้กับตน เป็นต้นว่า เกิดปัญหาแตกร้างภายในครอบครัว หรือสมาชิกภายในบ้านที่ต้องจากไปหรือเสียชีวิต ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ก็เกิดขึ้นบ่อยประปรายเป็นประจำในชีวิตปัจจุบัน เด็กที่มีความนับถือตนเองจะเรียนรู้ ยอมรับ และปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นกับตน หรือหากถูกชักจูงไปในทางเสียหาย เช่น ยาเสพติด ขู่สาว เด็กที่มีความรู้สึกนับถือตนเองที่เติบโตมาท่ามกลางความรัก และ ความอบอุ่น ก็จะรู้คุณค่าของตนเอง ทำให้มีความมั่นใจและมั่นคงต่อชีวิต สามารถหลีกเลี่ยง ลดละ และอยู่อย่างถูกต้องเพราะรู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร และสามารถหลีกเลี่ยงยาเสพติด หรือเรื่องขู่สาวได้มากกว่าเด็กที่ไม่มีจิตใจมั่นคง และไม่ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง

การปฏิบัติหน้าที่ของเด็กมิใช่เพียงแต่ช่วยให้ตัวเองปลอดภัยจากปัญหา และเจริญเติบโตเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อการเป็นต้นแบบที่ดีต่อกลุ่มเพื่อนวัยเด็กด้วยกันอีกด้วย (อารี พันธุ์มณี. 2544 : 185-187)

การอบรมเลี้ยงดู ให้ความสำคัญในทุกรายละเอียดของเด็กให้คำชมเชยเมื่อเด็กทำสิ่งที่ดี ให้เหตุผลเมื่อเด็กทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา จะทำให้เด็กมีความนับถือตนเองมีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองกระทำ จะส่งเสริมให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีศักยภาพในทุกๆ ด้าน พ่อแม่ควรศึกษาวิธีการเลี้ยงลูกให้ถูกต้องจึงจะเกิดผลดีต่อเด็ก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

ไซฟเฟอส และ ฮอฟนังค์ (Seifert and Hoffnung. 1994 : 571) ศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นตอนปลายระหว่างปี 1965-1988 ผลของการศึกษาพบว่า 30 ปีที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมีมากขึ้น โดยในปี 1960 ร้อยละ 29 ของวัยรุ่นหญิง และร้อยละ 65 ของวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในปี 1980 ร้อยละ 63 ของวัยรุ่นหญิง และร้อยละ 77 ของวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในปี 1988 ร้อยละ 74 ของวัยรุ่นหญิงและร้อยละ 82 ของวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

เอกเลสตัน แจ็คสัน และฮาร์ดี้ (Eggleston, Jackson and Hardee. 1999: 78-84) ศึกษาเรื่องเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในจาไมกา ที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 945 คน

ผลจากการศึกษาพบว่าร้อยละ 64 ของวัยรุ่นชาย และร้อยละ 6 ของวัยรุ่นหญิงมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการสมรส

มัว และโรเซนเทล (Moore and Rosenthal. 1993 : 11) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งวัยรุ่นหญิงการมีเพศสัมพันธ์เป็นเหมือนสิ่งที่แสดงออกถึงความรักต่อคนที่รัก ตรงกันข้ามกับเจตคติของวัยรุ่นชายกลับมองว่าเป็นเรื่องที่ท้าทายและตื่นเต้น และต้องการที่จะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส

ล็อก (Lock. 1990 : Abstract) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสและการคุมกำเนิดของวัยรุ่นหญิงในชนบท กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงในรัฐ เซาท์ แคโรไลนา อายุระหว่าง 12-19 ปี จำนวน 564 คน พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลในเมือง อายุ ลักษณะของครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ข้อผูกมัดของความรัก และเจตคติทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลทางตรงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และเจตคติต่อการคุมกำเนิดและการสื่อสารระหว่างพ่อแม่และวัยรุ่นเป็นปัจจัยที่มีผลทางตรงต่อวิธีการคุมกำเนิดของวัยรุ่น

โรช และแรมส์เบย์ (Roche and Ramsbey. 1993 : 67-80) ได้ศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นเวลา 5 ปี กลุ่มตัวอย่างมี 268 คน ผลการศึกษาในเพศหญิงปี 1988 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับต่ำกว่าเมื่อปี 1983 ส่วนในเพศชายพบว่ามีระดับต่ำกว่าเช่นเดียวกับเพศหญิงแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศในทิศทางอนุรักษ์นิยม นั่นคือพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เนื่องมาจากความรู้ในเรื่องโรคเอดส์

ออฟเฟอร์ (Offer. 1971 : 40-48) ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นโดยติดตามศึกษาเป็นระยะกับเด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุ 14-21 ปี จำนวน 83 คนเป็นชาย 73 คน หญิง 10 คน เริ่มศึกษาตั้งแต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงมหาวิทยาลัยปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ 1 ภาคการศึกษา ร้อยละ 45.00 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีนัด แต่การมีนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นร้อยละ 77.00 เมื่ออยู่ชั้นปี 3 ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80.00 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ แต่ควรจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อน เพราะถ้าเกิดตั้งครรภ์จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10.00 เคยมีเพศสัมพันธ์เมื่ออยู่ชั้นปีที่ 3 และเพิ่มเป็นร้อยละ 30.00 เมื่อเรียนมหาวิทยาลัยปี 1 และเพิ่มเป็นร้อยละ 50.00 เมื่อเรียนอยู่มหาวิทยาลัยปี 3

เอคเจอร์ (Egger. 1993 : 161) ศึกษาความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน 4 แห่งในนิการากัวจำนวน 451 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 64.00 นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 90.00 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 50.00 อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายอยู่ระหว่าง 10-21 ปี โดยเฉลี่ยอายุ 15 ปี ส่วนนักเรียนหญิงอยู่ระหว่าง 15-21 ปี โดยเฉลี่ย 17.40 ปี นักเรียนชายร้อยละ 60.00 มีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ส่วนนักเรียนหญิงมีร้อยละ 3.00

งานวิจัยในประเทศ

สายสุณีย์ อุดมนา (2541 : 94) ศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ กล่าวคือ นิสิตหญิงมีค่านิยมทางเพศสูงกว่านิสิตชาย

สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541 : 93) ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในทางที่เห็นด้วยมากกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 500 คน อายุระหว่าง 15-24 ปีจากการศึกษาระหว่างนักศึกษาชายหญิงที่ยังไม่ได้สมรสที่เห็นด้วยกับการปล่อยตัวทางเพศ พบว่า มีผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในจำนวนไม่ต่างกัน

ธาดา ลิเกษม (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเจตคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 768 คน ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพของบิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ ที่พักอาศัย วิธีการอบรมเลี้ยงดู มีการยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชิน บัวงาม (2528 : 94) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 589 คนพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ทัศนีย์ ทองก้อน (2542 : 82) ศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดามารดามีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา

สุภาพ หงส์วิลัย (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด ร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนโดยรวมจำแนกตามเพศ ภูมิสำเนา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดามีเจตคติต่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สกล วรเจริญศรี (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น คือ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาว่างร่วมกับเพื่อน และบรรยากาศในครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้แก่ อายุ ลักษณะการพักอาศัยอยู่กับเพื่อนต่างเพศ พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนสนิท การรับ

สิ่งกระตุ้นทางเพศ และ แนวโน้มนำเชิงบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนวัยรุ่นโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับเหมาะสม นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชุติมา ศรีแก้วนวล (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมินบุรี ผลการศึกษาพบว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชรินทร์ วินัยกุลพงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเด็กวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่ำจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่ากลุ่มที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้แนวคิดในการศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่าวัยรุ่นในปัจจุบันได้มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในทางที่ไม่ถูกต้องเท่าที่ควร และได้เพิ่มความเฝ้าระวังในการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมากขึ้นกว่าก่อนมากประกอบกับการไม่ให้ความสำคัญในเรื่องพรหมจรรย์ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาเรียบเรียงมา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 3 – 4 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 3,429 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 400 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 296 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967. *Statistical and Introductory Analysis*.pp. 886-887) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n แทน ขนาดกลุ่มตัวเอง

N แทน ประชากร

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

ผลการคำนวณจากประชากร 3,429 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 358 คน เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) ดังต่อไปนี้

1. สุ่มจำนวนคณะของมหาวิทยาลัยร้อยละ 50 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้ 3 คณะได้แก่ คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
2. สุ่มจำนวนภาควิชาจากคณะร้อยละ 50 โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้ 12 ภาควิชา
3. คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภาควิชาตามสัดส่วนประชากรในแต่ละภาควิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
4. สุ่มตัวอย่างในแต่ละภาคโดยการสุ่มอย่างง่าย

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาควิชา และชั้นปี

คณะ/ภาควิชา	ชั้นปีที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะพลศึกษา		312	111
สุขศึกษา	3	33	12
	4	70	25
รวม		103	37
พลศึกษา	3	95	33
	4	114	41
รวม		209	74
คณะวิทยาศาสตร์		398	135
ฟิสิกส์	3	31	10
	4	23	8
รวม		54	18
การอาหารและโภชนาการ	3	31	11
	4	26	9
รวม		57	20
วัสดุศาสตร์	3	61	21
	4	53	18
รวม		124	39
คหกรรม	3	39	15
	4	32	10
รวม		71	25

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะ/ภาควิชา	ชั้นปีที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะวิทยาศาสตร์ (ต่อ)			
เคมี	3	48	17
	4	44	16
	รวม	92	33
คณะมนุษยศาสตร์		435	154
ภาษาอังกฤษ	3	66	23
	4	58	21
	รวม	124	44
ภาษาจีน	3	39	14
	4	40	14
	รวม	79	28
ภาษาฝรั่งเศส	3	30	11
	4	40	14
	รวม	70	25
จิตวิทยา	3	52	18
	4	47	17
	รวม	99	35
ภาษาไทย	3	26	9
	4	37	13
	รวม	63	22
รวม		1,145	400

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaires) เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบเป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา คณะ สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง การมีคู่อรัก การมีเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนับถือตนเองโดยประยุกต์การวัดการนับถือตนเองของกูเปอร์สมิท แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ จริงที่สุด จริงมาก ไม่แน่ใจ จริงน้อย ไม่จริง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ประจำ นาน ๆ ครั้ง ไม่เคย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา และ รายงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้า
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ และแบบสอบถามมาตรฐานให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรพิจารณาความเหมาะสม ตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่สร้างปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และนำเสนอให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบอีกครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

1. แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็นรายข้อ ดังนี้

เลือกตอบ	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย ≥ 3.00 หมายถึง มีเจตคติทางลบต่อการมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์
ก่อนสมรส คือดี

คะแนนเฉลี่ย ≤ 3.00 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อการมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์
ก่อนสมรส คือไม่ดี

2. แบบสอบถามการนับถือตนเอง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ
ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็นรายข้อดังนี้

ข้อเลือก	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงที่สุด	5	1
จริงมาก	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
จริงน้อย	2	4
ไม่จริง	1	5

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของการนับถือตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.32 หมายถึง มีการนับถือตนเองในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.33 – 3.67 หมายถึง มีการนับถือตนเองในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.68 – 5.00 หมายถึง มีการนับถือตนเองในระดับสูง

3. แบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ
ค่า มี 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเป็นรายข้อดังนี้

ได้รับประจำ	ได้	1	คะแนน
ได้รับนาน ๆ ครั้ง	ได้	2	คะแนน
ไม่เคยได้รับ	ได้	3	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ในระดับน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบ แก้ไข และหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ทั้งทางด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ที่ผู้วิจัยกำหนด โดยใช้เกณฑ์กำหนดความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

คะแนน 0 สำหรับแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

คะแนน -1 สำหรับแบบสอบถามที่ไม่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงแสดงว่าแบบสอบถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์ และทดลองใช้ (Try – out) กับนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 50 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนก

2. นำแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การนับถือตนเอง และ การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ มาหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ และคะแนนรวมทั้งฉบับโดยตัดคะแนนข้อนั้นออก (Corrected item to total correlation) และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (สุนี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 119) ได้แบบสอบถามดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก			
	<0.20 ปรับปรุง	0.20-0.50 พอใช้	0.51-0.80 ดี	>0.80 ดีมาก
เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรส	1 (0.19)	13 (0.24-0.49)	11 (0.52-0.65)	0
เจตคติต่อเวลา	1 (0.19)	3 (0.45-0.47)	0	0

ตาราง 2 (ต่อ)

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก			
	<0.20 ปรับปรุง	0.20-0.50 พอใช้	0.51-0.80 ดี	>0.80 ดีมาก
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ	0	5 (0.27-0.49)	2 (0.54-0.55)	0
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ	0	4 (0.33-0.52)	5 (0.52-0.62)	0
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ	0	1 (0.46)	4 (0.58-0.65)	0
การนับถือตนเอง	2 (0.19-0.20)	20 (0.20-0.50)	2 (0.53-0.54)	0
การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	0	1 (0.46)	6 (0.56-0.65)	0

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามที่ได้คัดเลือก มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1990 :161) ค่าที่คำนวณได้ดัง ตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	การแปลผล
เจตคติต่อพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	0.46	ดี
เจตคติต่อเวลา	0.57	ดี
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ	0.70	ดี
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ	0.82	ดีมาก
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ	0.80	ดีมาก
การนับถือตนเอง	0.83	ดีมาก
การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	0.83	ดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อฝ่ายวิชาการ และบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

2. เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัว และแบบสอบถามไปยังแต่ละคณะไปมอบให้ที่คณะต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และกำหนดนัดหมายมารับแบบสอบถามด้วยตัวเอง

3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคือ และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม มาจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ตรวจสอบให้คะแนนข้อคำถามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นำแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละตามตัวแปร นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส แบบสอบถามการนับถือตนเอง และแบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของข้อมูล

4. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันโดยการทดสอบค่าที (t – test independent)

5. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 101)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการแปลเป็นค่าร้อยละ
n แทน ค่าจำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 64-65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตร(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ แบบสอบถามความนับถือตนเองและ แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน

รายข้อ และคะแนนรวมทั้งฉบับ (Correlated item to total correletion) (สุนี รักษาเกียรติศักดิ์.
2539 : 117)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับ คะแนนรวมทั้งฉบับ
	N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนนรวม (Total) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนรายข้อ
	$\sum Y^2$	แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้ง ฉบับ

2.3 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น แบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ แบบ
สอบถามการนับถือตนเองและ แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบัค
(Cronbach) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125 – 126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์
	n	แทน จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S^2	แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test independent) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 166)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ	df	แทน $n_1 + n_2 - 2$
	$\overline{X}_1, \overline{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	S_1, S_2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 ทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
	MS_B	แทน ค่าผลบวกกำลังสอง (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน ค่าผลบวกกำลังสอง (Mean Square) ภายในกลุ่ม

ถ้าผลการทดสอบพบว่าค่าเอฟ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') โดยใช้สูตร

$$q = \sqrt{\frac{MS_w}{\sim n}}$$

เมื่อ	q	แทน ค่า q – statistic
-------	---	-----------------------

MS_w แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสองภายในกลุ่ม
 $\sim n$ แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

$$\text{โดยที่ } \bar{n} = \frac{k}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \dots + \frac{1}{n_k}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $n_1, n_2, \dots, n_k$ แทน จำนวนคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ถึงกลุ่มตัวอย่างที่ k ตามลำดับ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการแปลความหมายของข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
df	แทน	ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean squares)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จำแนกตาม

ตัวแปรอิสระ ต่อไปนี้

ตอนที่ 3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ได้แก่ เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา การมีคูรัก การมีเพศสัมพันธ์ การนับถือตนเอง

ตอนที่ 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ คณะที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำตามลำดับดังตารางต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามเพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา การมีคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์ โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	117	29.25
หญิง	283	70.75
ศาสนา		
พุทธ	367	91.75
คริสต์	19	4.75
อิสลาม	14	3.50
ชั้นปีที่ศึกษา		
ปี 3	194	48.50
ปี 4	206	51.50
รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง/เดือน		
< 3,000 บาท	118	29.50
3,000-8,000 บาท	258	64.50
> 8,000 บาท	24	6.00
รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง/เดือน		
ไม่มีรายได้ บาท	332	83.00
< 3,000 บาท	37	9.25
3,000-8,000 บาท	31	7.75
สถานที่พักอาศัย		
พักอยู่กับบิดา และ หรือมารดา	227	56.75
พักอยู่กับผู้ปกครอง	36	9.00
พักอยู่ตามลำพัง	48	12.00
พักอยู่กับเพื่อน	85	21.25
พักอยู่กับคู่รัก	4	1.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพของบิดา มารดา		
อยู่ด้วยกัน	308	77.00
หย่า	28	7.00
แยกกันอยู่	29	7.25
ถึงแก่กรรม	35	8.75
คู่รัก		
มี	157	39.25
ไม่มี	243	60.75
เคยมีเพศสัมพันธ์		
มี	80	20.00
ไม่มี	320	80.00

จากตาราง 4 พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาระดับชั้นปี 3 และชั้นปี 4 ใกล้เคียงกัน นิสิตหญิงมีมากกว่านิสิตชายคิดเป็นร้อยละ 70.75 กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่มีรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดาระดับ 3,000-8,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.50 รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเองส่วนใหญ่ไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 83.00 กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่กับบิดา และหรือมารดาคิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมา อยู่กับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 21.30 สถานภาพของ บิดา มารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 77.00

กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีคู่รักคิดเป็นร้อยละ 39.25 และ พักอาศัยกับคู่รักคิดเป็นร้อยละ 1 (4 คน)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและ ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนจำแนกตามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสรายด้าน

เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	จำนวน	ร้อยละ
เจตคติต่อการกระทำ		
มีเจตคติทางลบ	249	62.25
มีเจตคติทางบวก	151	37.75
$\bar{X} = 3.05$	$s = .60$	มีเจตคติทางลบ
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ		
มีเจตคติทางลบ	291	27.25
มีเจตคติทางบวก	109	72.75
$\bar{X} = 2.76$	$s = .67$	มีเจตคติทางบวก
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ		
มีเจตคติทางลบ	69	82.75
มีเจตคติทางบวก	331	17.25
$\bar{X} = 3.59$	$s = .63$	มีเจตคติทางลบ
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ		
มีเจตคติทางลบ	328	18.00
มีเจตคติทางบวก	72	82.00
$\bar{X} = 2.47$	$s = .80$	มีเจตคติทางบวก
รวม		
มีเจตคติทางลบ	175	56.25
มีเจตคติทางบวก	225	43.75
$\bar{X} = 3.07$	$s = .28$	มีเจตคติทางลบ

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางลบ ($\bar{X}=3.07 \pm .28$) โดยพบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางลบคิดเป็นร้อยละ 56.3 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติต่อการกระทำทางลบ ($\bar{X}=3.05 \pm .06$) โดยมีเจตคติต่อการกระทำทางลบคิดเป็นร้อยละ 62.25

2. กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำทางบวก($\bar{X}=2.76 \pm .67$) โดยมีเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำทางบวกคิดเป็นร้อยละ 72.75

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำทางลบ($\bar{X}=3.59 \pm .63$) โดยมีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำทางลบคิดเป็นร้อยละ 82.75

4. กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติต่อเวลาที่กระทำทางบวก($\bar{X}=2.47 \pm .80$) โดยมีเจตคติต่อเวลาที่กระทำทางบวกคิดเป็นร้อยละ 82.00

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา การมีคู่วัย การมีเพศสัมพันธ์ การนับถือตนเอง

ตอนที่ 3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันโดยการทดสอบค่าที (t-test independent)

ตาราง 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	s	t	p
เจตคติต่อการกระทำ					
ชาย	117	2.86	.51	4.43***	<.001
หญิง	283	3.12	.62		
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ					
ชาย	117	2.60	.58	3.33***	.001
หญิง	283	2.82	.70		
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ					
ชาย	117	3.65	.67	1.25	.211
หญิง	283	3.56	.62		
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ					
ชาย	117	2.43	.79	0.65	.211
หญิง	283	2.49	.81		
รวม					
ชาย	117	3.03	.25	2.44*	.015
หญิง	283	3.10	.28		

จากตาราง 6 เพศหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการกระทำเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำดีกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001

แต่เพศหญิง และเพศชายมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ เจตคติต่อเวลาที่กระทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	n	$\bar{X}$	s	t	p
เจตคติต่อการกระทำ					
พุทธ	367	3.07	.61	2.01*	0.046
อื่นๆ	33	2.85	.48		
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ					
พุทธ	367	2.75	.68	.56	.577
อื่นๆ	33	2.82	.56		
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ					
พุทธ	367	3.59	.63	.41	.680
อื่นๆ	33	3.63	.69		
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ					
พุทธ	367	2.50	.80	1.42	.156
อื่นๆ	33	2.28	.79		
รวม					
พุทธ	367	3.08	.27	.82	.416
อื่นๆ	33	3.04	.36		

จากตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติต่อการกระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คนจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	s	t	p
เจตคติต่อการกระทำ					
ชั้นปี 3	194	3.03	.57	.68	.496
ชั้นปี 4	206	3.07	.63		
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ					
ชั้นปี 3	194	2.74	.64	.35	.724
ชั้นปี 4	206	2.77	.70		
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ					
ชั้นปี 3	194	3.60	.61	.16	.876
ชั้นปี 4	206	3.59	.66		
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ					
ชั้นปี 3	194	2.48	.75	.09	.926
ชั้นปี 4	206	2.47	.85		
รวม					
ชั้นปี 3	194	3.08	.26	.25	.805
ชั้นปี 4	206	3.08	.29		

จากตาราง 8 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชั้นปีที่ศึกษา 3 และชั้นปีที่ศึกษา 4 มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชั้นปีที่ศึกษา 3 และชั้นปีที่ศึกษา 4 มีเจตคติต่อทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน จำแนกตามการนับถือตนเอง

การนับถือตนเอง	n	$\bar{X}$	s	t	p
เจตคติต่อการกระทำ					
การนับถือตนเองระดับต่ำ และกลาง	221	3.01	.53	1.50	.135
การนับถือตนเองระดับสูง	179	3.10	.67		
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ					
การนับถือตนเองระดับต่ำ และกลาง	221	2.74	.63	.37	.715
การนับถือตนเองระดับสูง	179	2.77	.72		
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ					
การนับถือตนเองระดับต่ำ และกลาง	221	3.59	.62	.15	.882
การนับถือตนเองระดับสูง	179	3.60	.65		
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ					
การนับถือตนเองระดับต่ำ และกลาง	221	2.48	.76	.76	.447
การนับถือตนเองระดับสูง	179	2.51	.85		
รวม					
การนับถือตนเองระดับต่ำ และกลาง	221	3.06	.27	1.33	.184
การนับถือตนเองระดับสูง	179	3.10	.29		

จากตาราง 9 กลุ่มตัวอย่างที่มีการนับถือตนเองต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการนับถือตนเองต่างกันมีเจตคติต่อทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง 400 คนจำแนกตามการมีคูรัก

การมีคู่รัก	n	$\bar{X}$	s	t	p
เจตคติต่อการกระทำ					
มี	157	2.95	.54	2.77**	.006
ไม่มี	243	3.11	.63		
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ					
มี	157	2.73	.68	.55	.585
ไม่มี	243	2.78	.66		
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ					
มี	157	3.51	.63	2.08*	.038
ไม่มี	243	3.64	.63		
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ					
มี	157	2.57	.84	1.98*	.047
ไม่มี	243	2.41	.77		
รวม					
มี	157	3.01	.28	2.04*	.042
ไม่มี	243	3.10	.27		

จากตาราง 10 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคูรักมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคูรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคูรักมีเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคูรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ที่ระดับ .05 ตามลำดับ แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีคูรัก มีเจตคติต่อเวลาที่กระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคูรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีคูรัก และไม่มีคูรักมีเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คนจำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์	n	$\bar{X}$	s	t	p
เจตคติต่อการกระทำ					
มี	80	2.72	.52	5.71***	.001
ไม่มี	320	3.13	.60		
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ					
มี	80	2.56	.62	2.86**	.004
ไม่มี	320	2.80	.68		
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ					
มี	80	3.67	.75	1.17	.242
ไม่มี	320	3.57	.60		
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ					
มี	80	2.36	.81	1.43	.153
ไม่มี	320	2.50	.80		
รวม					
มี	80	2.99	.31	3.38***	.001
ไม่มี	320	3.10	.26		

จากตาราง 11 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ ที่ระดับ .01 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์ และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ และเจตคติต่อเวลาที่กระทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คนจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	s	F	p	Scheffe'
เจตคติต่อการกระทำ						
1. คณะพลศึกษา	111	2.99	.58	2.12	.121	-
2. คณะวิทยาศาสตร์	135	3.01	.61			
3. คณะมนุษยศาสตร์	154	3.13	.60			
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ						
1. คณะพลศึกษา	111	2.54	.63	8.03***	.001	1&2***,1&3**
2. คณะวิทยาศาสตร์	135	2.85	.61			
3. คณะมนุษยศาสตร์	154	2.83	.73			
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ						
1. คณะพลศึกษา	111	3.58	.73	.21	.811	-
2. คณะวิทยาศาสตร์	135	3.62	.59			
3. คณะมนุษยศาสตร์	154	3.57	.60			
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ						
1. คณะพลศึกษา	111	2.37	.88	1.58	.206	-
2. คณะวิทยาศาสตร์	135	2.48	.72			
3. คณะมนุษยศาสตร์	154	2.55	.80			
รวม						
1. คณะพลศึกษา	111	3.00	.31	7.60***	.001	1&2***,1&3**
2. คณะวิทยาศาสตร์	135	3.11	.27			
3. คณะมนุษยศาสตร์	154	3.12	.24			

จากตาราง 12 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยพบว่าคณะวิทยาศาสตร์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่าคณะพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และคณะมนุษยศาสตร์มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่าคณะพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีเจตคติต่อเป้าหมายการกระทำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เพียงด้านเดียวโดยพบว่าคณะวิทยาศาสตร์มีเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำดีกว่าคณะพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ.001 และคณะมนุษยศาสตร์มีเจตคติต่อเป้าหมายการกระทำดีกว่าคณะพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา/เดือน

รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา/เดือน		n	$\bar{X}$	s	F	p	Scheffe
เจตคติต่อการกระทำ							
1. <3,000	บาท	118	3.08	.61	2.22	.110	-
2. 3,000-8,000	บาท	258	3.06	.60			
3. >8,000	บาท	24	2.81	.56			
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ							
1. <3,000	บาท	118	2.72	.67	.31	.738	-
2. 3,000-8,000	บาท	258	2.74	.68			
3. >8,000	บาท	24	2.70	.70			
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ							
1. <3,000	บาท	118	3.59	.66	.08	.928	-
2. 3,000-8,000	บาท	258	3.59	.61			
3. >8,000	บาท	24	3.64	.69			
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ							
1. <3,000	บาท	118	2.44	.77	.13	.847	-
2. 3,000-8,000	บาท	258	2.49	.80			
3. >8,000	บาท	24	2.48	.95			
รวม							
1. <3,000	บาท	118	3.07	.30	.30	.739	-
2. 3,000-8,000	บาท	258	3.09	.27			
3. >8,000	บาท	24	3.05	.26			

จากตาราง 13 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดาต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มที่มีรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดาต่างกันมีเจตคติต่อทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน จำแนกตามรายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง/เดือน

รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง	n	$\bar{X}$	s	F	p	Scheffe
เจตคติต่อการกระทำ						
1. ไม่มีรายได้	332	3.06	.58	.44	.643	-
2. <3,000 บาท	37	3.07	.66			
3. 3,000-8,000 บาท	31	2.95	.71			
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ						
1. ไม่มีรายได้	332	2.78	.67	1.60	.203	-
2. <3,000 บาท	37	2.60	.81			
3. 3,000-8,000 บาท	31	2.66	.56			
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ						
1. ไม่มีรายได้	332	3.55	.63	4.44*	.012	1&2*
2. <3,000 บาท	37	3.86	.51			
3. 3,000-8,000 บาท	31	3.69	.72			
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ						
1. ไม่มีรายได้	332	2.49	.80	.89	.412	-
2. <3,000 บาท	37	2.31	.68			
3. 3,000-8,000 บาท	31	2.51	.98			
รวม						
1. ไม่มีรายได้	332	3.07	.27	.46	.613	-
2. <3,000 บาท	37	3.12	.25			
3. 3,000-8,000 บาท	31	3.09	.34			

จากตาราง 14 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเองต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเองต่างกันมีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทมีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีรายได้จากการหาได้ด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คนจำแนกตามสถานที่พักอาศัย

สถานที่พักอาศัย	n	$\bar{X}$	s	F	p	Scheffe
เจตคติต่อการกระทำ						
1. พักอยู่กับบิดา/มารดา	227	3.10	.61	2.31	.076	-
2. พักอยู่กับผู้ปกครอง	36	2.88	.65			
3. พักอยู่ตามลำพัง	48	2.93	.54			
4. พักอยู่กับเพื่อน	89	3.04	.56			
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ						
1. พักอยู่กับบิดา/มารดา	227	2.82	.70	1.46	.224	-
2. พักอยู่กับผู้ปกครอง	36	2.70	.58			
3. พักอยู่ตามลำพัง	48	2.67	.66			
4. พักอยู่กับเพื่อน	89	2.67	.65			
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ						
1. พักอยู่กับบิดา/มารดา	227	3.59	.60	1.34	.26	-
2. พักอยู่กับผู้ปกครอง	36	3.74	.68			
3. พักอยู่ตามลำพัง	48	3.47	.70			
4. พักอยู่กับเพื่อน	89	3.61	.67			
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ						
1. พักอยู่กับบิดา/มารดา	227	2.53	.73	2.48	.061	-
2. พักอยู่กับผู้ปกครอง	36	2.63	.84			
3. พักอยู่ตามลำพัง	48	2.40	.80			
4. พักอยู่กับเพื่อน	89	2.30	.94			
รวม						
1. พักอยู่กับบิดา/มารดา	227	3.11	.26	4.67**	.003	1&3**
2. พักอยู่กับผู้ปกครอง	36	3.13	.24			
3. พักอยู่ตามลำพัง	48	2.98	.29			
4. พักอยู่กับเพื่อน	89	3.03	.31			

จากตาราง 15 กลุ่มตัวอย่างที่มีที่พักอาศัยต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยกับบิดาและ/หรือมารดามีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัย

อยู่ตามลำพังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานที่พักอาศัยต่างกันมีเจตคติต่อทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	n	$\bar{X}$	s	F	p	Scheffe
เจตคติต่อการกระทำ						
1. อยู่ด้วยกัน	308	3.05	.60	1.69	.168	-
2. หย่า	28	2.84	.52			
3. แยกกันอยู่	29	3.11	.56			
4. ถึงแก่กรรม	35	3.16	.61			
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ						
1. อยู่ด้วยกัน	308	2.73	.66	1.13	.337	-
2. หย่า	28	2.97	.70			
3. แยกกันอยู่	29	2.73	.75			
4. ถึงแก่กรรม	35	2.80	.73			
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ						
1. อยู่ด้วยกัน	308	3.60	.63	.47	.702	-
2. หย่า	28	3.46	.77			
3. แยกกันอยู่	29	3.54	.67			
4. ถึงแก่กรรม	35	3.61	.53			
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ						
1. อยู่ด้วยกัน	308	2.44	.80	.95	.417	-
2. หย่า	28	2.65	.88			
3. แยกกันอยู่	29	2.52	.83			
4. ถึงแก่กรรม	35	2.60	.78			
รวม						
1. อยู่ด้วยกัน	308	3.07	.36	.68	.563	-
2. หย่า	28	3.08	.36			
3. แยกกันอยู่	29	3.07	.29			
4. ถึงแก่กรรม	35	3.14	.33			

จากตาราง 16 กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามการมีสถานภาพต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ติดตามการมีสถานภาพสมรสต่างกันมีเจตคติต่อทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนจำแนกตามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	n	$\bar{X}$	s	F	p	Scheffe'
เจตคติต่อการกระทำ						
1. ได้รับน้อย	36	3.30	.62	22.20 ^{***}	<.001	1&3 ^{**}
2. ได้รับปานกลาง	251	2.92	.55			2&3 ^{***}
3. ได้รับมาก	113	2.98	.59			
เจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ						
1. ได้รับน้อย	36	2.99	.64	10.04 ^{***}	<.001	1&3 [*]
2. ได้รับปานกลาง	251	2.67	.60			2&3 ^{***}
3. ได้รับมาก	113	2.63	.78			
เจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ						
1. ได้รับน้อย	36	3.48	.86	2.66	.074	-
2. ได้รับปานกลาง	251	3.64	.55			
3. ได้รับมาก	113	3.60	.71			
เจตคติต่อเวลาที่กระทำ						
1. ได้รับน้อย	36	2.57	.71	1.50	.224	-
2. ได้รับปานกลาง	251	2.45	.75			
3. ได้รับมาก	113	2.33	.93			
รวม						
1. ได้รับน้อย	36	3.16	.36	6.96 ^{***}	.001	1&3 [*]
2.ได้รับปานกลาง	251	3.05	.24			2&3 [*]
3. ได้รับมาก	113	3.01	.30			

จากตาราง 17 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์น้อย มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดี

กว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ปานกลางมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ต่างกันมีเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $<.001$ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์น้อยมีเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อเป้าหมายการกระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มาก และปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ และเจตคติต่อเวลาที่กระทำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาตามตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต จำแนกตาม เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การนับถือตนเอง การคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นิสิตที่มีตัวแปรต่อไปนี้ต่างกันจะมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกัน

1. เพศ
2. ศาสนา
3. ชั้นปีที่ศึกษา
4. คณะที่ศึกษา
5. รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา
6. รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง
7. สถานที่พักอาศัย
8. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
9. การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์
10. การนับถือตนเอง
11. การมีคู่รัก
12. การมีเพศสัมพันธ์

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ชั้นปีที่ 3 – 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 400 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 296 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967 : 886-887) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ และ คณะมนุษยศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การนับถือตนเอง และการได้รับสื่อรวมทั้งสิ้น 74 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบเป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา คณะ สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง การมีคู่อรัก การมีเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนับถือตนเองโดยประยุกต์การวัดการนับถือตนเองของคูเปอร์ส mith แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ จริงที่สุด จริงมาก ไม่แน่ใจ จริงน้อย ไม่จริงเลย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ประจำ นาน ๆ ครั้ง ไม่เคย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
2. วิเคราะห์เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
3. เปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จำแนกตามตัวแปรอิสระ
 - 3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ได้แก่ เพศ ศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา การมีคู่อรัก การมีเพศสัมพันธ์ การนับถือตนเอง

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ คณะ รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง สถานที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีนิสิตที่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 70.75 ส่วนใหญ่มีรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดาในระดับ 3,000-8,000 คิดเป็นร้อยละ 64.50 สถานที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาคิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาอยู่กับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 21.30 กลุ่มตัวอย่างมีคูรักคิดเป็นร้อยละ 39.25 โดยมีเพศสัมพันธ์กันคิดเป็นร้อยละ 20.00 และพักอาศัยกับคูรักคิดเป็นร้อยละ 1 (4 คน)

ตอนที่ 2 เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในทางลบโดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติทางลบต่อเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ และมีเจตคติทางบวกต่อเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ และต่อเวลาที่กระทำ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสพบว่า

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ คณะที่ศึกษา สถานที่พักอาศัย การได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การมีคูรัก และการมีเพศสัมพันธ์ ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ นับถือศาสนา ชั้นปีที่ศึกษา การนับถือตนเอง การมีรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา การมีรายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเอง และการมีสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่ามีประเด็นในการอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติทางลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เนื่องจากวัฒนธรรมไทยได้ปลูกฝังค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวทำให้กลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดในการรักษานวลสงวนตัวอยู่ และยังไม่ยอมรับกับสภาพการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสซึ่งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และอาจจะเสียการเรียนเนื่องจากมีคูรักทำให้ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับคูรักทำให้มีเวลาในการเรียนลดลง หรือขาดเรียนเพื่อที่จะหาโอกาสอยู่กันตามลำพังกับคูรัก หรือไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่างๆที่วัยรุ่นนิยมไป เมื่อมีความรักเกิดขึ้นมักจะมองข้ามสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเรียน เห็นคูรักสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ โรซ และแรมเบย์

(Roche and Ramsbey. 1993 : 67-80) ที่ศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเวลา 5 ปี ผลการศึกษาพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับต่ำทั้งเพศหญิง และเพศชายแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศในทิศทางอนุรักษ์นิยม นั่นคือพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสลดลงเนื่องมาจากมีความรู้ในเรื่องโรคเอดส์จึงมีการระวังป้องกันตัวมากกว่าแต่ก่อน

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสจำแนกตามตัวแปร

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรต่อไปนี้ต่างกัน มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และเพศต่างกันมีเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อเป้าหมายการกระทำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าเพศหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงจะมีความอ่อนไหว มีความรู้สึกนึกคิดลึกซึ้งมากกว่าเพศชายในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ แต่เนื่องจากสภาพสภาวะการณ์ในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุต่างๆ ทำให้เพศหญิงและเพศชายมีเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำ และเจตคติต่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัวร์ และโรเซนทาล (Moore and Rosenthal. 1993 : 11) ที่ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งวัยรุ่นหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นเหมือนสิ่งที่แสดงออกถึงความรักต่อคนที่รัก ตรงข้ามกันกับเจตคติของวัยรุ่นชายกลับมองว่าเป็นสิ่งที่ทำลายและตื้นตัน และต้องการที่จะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรุตศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541 : 93) ที่ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางที่เห็นด้วยมากกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในคณะที่ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 และคณะต่างกันจะมีเจตคติต่อเป้าหมายการกระทำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างคณะพลศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และมีเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างคณะวิทยาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะส่วนใหญ่คณะพลศึกษาเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง (ค่าเฉลี่ยเพศชายมากกว่าเพศหญิง) ดังนั้นค่าเฉลี่ยจึงต่ำกว่าคณะอื่น ๆ

2.1.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานที่พักอาศัยต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยตามลำพัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัว

อย่างที่พักอาศัยกับบิดามารดา มีการอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดอยู่ในสายตาทำให้มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยตามลำพัง เพราะกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่ตามลำพังจะมีอิสระในด้านต่างๆ มากกว่า ดังนั้นจึงมีแนวโน้มในการที่จะมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ง่ายกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ ทองก้อน (2542 : 82) ที่ศึกษาความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดามารดามีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา

2.1.4 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 9 และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์แตกต่างกันจะมีเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อเป้าหมายของการกระทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์มากมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าสื่อมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากในสภาพปัจจุบันเป็นโลกไร้พรมแดนซึ่งสามารถที่จะหาข้อมูลจากสื่อต่างๆ ได้ง่าย ดังนั้นจึงเป็นการง่ายที่กลุ่มตัวอย่างจะได้รับสื่อทางเพศโดยไม่ยาก และยังมีการซื้อขายสื่อทางเพศกันเป็นที่แพร่หลาย สามารถหาซื้อได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกล วรเจริญศรี (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น คือเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาว่างร่วมกับเพื่อน และบรรยากาศในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.1.5 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคู่วัยรุ่นมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคู่วัยรุ่นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 11 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคู่วัยรุ่นมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อบริบทที่เอื้อต่อการกระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคู่วัยรุ่นมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคู่วัยรุ่น อาจยังไม่มีใครคอยชักจูงให้มีความรู้สึกลึกซึ้งต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพราะถ้ามีคู่วัยรุ่นก็จะมีสิ่งแวดล้อม และโอกาสที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งต่อการมีเพศสัมพันธ์ขึ้นได้ เมื่อเกิดความรัก ต้องการที่จะเป็นเจ้าของ อยากครอบครอง ประกอบกับสมัยปัจจุบันได้มีวัฒนธรรมตะวันตกไปเผยแพร่เข้ามา ทำให้วัยรุ่นนิยม และอยากปฏิบัติตามเนื่องจากเป็นสิ่งที่ทันสมัย จะสังเกตเห็นว่าเมื่อกลุ่มวัยรุ่นนิยมสิ่งของบางอย่างเช่น กำไลข้อมือ ก็จะนิยมทำตามแบบกันไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะเห็นวัยรุ่นสวมใส่ ใครไม่ใส่จะเป็นคนล้าสมัยเป็นต้น เรื่องเพศสัมพันธ์ก็เช่นเดียวกัน วัยรุ่นต่างประเทศมีเพศสัมพันธ์ได้เมื่อพวกเขาเห็นว่าเป็นผู้ใหญ่ หรือเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นก็就会有การเปิดบริสุทธิ์ ใครยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์จะต้องเป็นคนทีล้าสมัยมาก สมัยปัจจุบันมีความน่ากลัวมากยิ่งขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไปแล้ว ก็ถือว่าเป็น

มีใครอีกเป็นเรื่องไม่เสียหายเนื่องจากเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ดังนั้นครั้งต่อไปจึงเป็นการง่ายที่จะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งต่อไป

2.1.6 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสดีกว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 12 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการกระทำ และเจตคติต่อเป้าหมายการกระทำดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ ยังยึดถือขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของไทยซึ่งได้สอนให้ทุกคนรักษาวงศ์วานตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม กลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์จึงมีความคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง สังคมไม่ยอมรับ ขณะเดียวกันส่วนหนึ่งเด็กวัยรุ่นเริ่มยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์กันมากขึ้นซึ่งเป็นไปตามยุคสมัย และเป็นกระแสที่เกิดขึ้นทั่วโลก ที่ปัจเจกบุคคลเริ่มเรียกร้องสิทธิเสรีภาพที่จะสนองตอบความต้องการของตน โดยไม่ยอมถูกผูกมัดอยู่ภายใต้กรอบ หรือจารีตของสังคมเก่า ประกอบกับแรงยั่วยุของสื่อต่างๆ ที่ทำให้วัยรุ่นต้องการปลดปล่อยแรงกดดันทางเพศมากขึ้น

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรต่อไปนี้ต่างกัน มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 เนื่องจากศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนทุกคนเป็นคนดี รู้จักเห็นคุณค่าในตนเอง รู้จักสิ่งที่ถูกที่ควร เนื่องจากถ้าเกิดมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสขึ้นปัญหายังไม่จบสิ้นเพียงแค่นั้น จะมีผลกระทบอย่างอื่นตามมาอีกมากเช่น การตั้งท้องโดยไม่ตั้งใจ หรือไม่พร้อม เมื่อเกิดตั้งท้องทั้งที่ยังไม่พร้อมก็จะนำไปสู่การทำแท้งเพื่อตัดปัญหาเบื้องต้น ผิดหลักคำสอนของศาสนาที่ห้ามฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างชั้นปี 3 และ ชั้นปี 4 มีอายุไม่แตกต่างกันมาก อาจจะห่างกันแค่เพียง 1 ปีเท่านั้นทำให้มีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสใกล้เคียงกัน

2.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการนับถือตนเองต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 10 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการนับถือตนเองใกล้เคียงกัน คือ ในระดับกลาง และระดับสูง มีระดับต่ำเล็กน้อย ดังนั้นเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสจึงไม่แตกต่างกัน อาจเป็นไปได้ว่าการนับถือตนเองของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผลต่อเจตคติในด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อาจเกิดจากการเลี้ยงดูของบิดามารดา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องของการตัดสินใจ ความพึงพอใจ ความมั่นใจ และการคิดว่าตนเองมีสภาวะที่พร้อมในการที่จะมีคู่ครองได้แล้ว จึงมีเหตุผลในตนเองเพียงพอ และมีการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ได้

2.2.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากบิดามารดา และ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ได้จากการหาได้ด้วยตนเองต่างกันมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5 และข้อ 6 เนื่องจากเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องของสภาวะทางจิตใจ เป็นเรื่องของบุคคลเพียง 2 คนที่จะสามารถมีเพศสัมพันธ์กันโดยความสมัครใจที่จะมีให้กัน ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของรายได้แต่อย่างใดไม่ว่าจะมีรายได้เท่าใดก็ไม่สามารถทำให้ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันเปลี่ยนไปได้ในความคิดของวัยรุ่น แต่เมื่อเติบโตขึ้นก็就会有ความคิดที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยทางด้านการเงินจะเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตให้อยู่รอด มีความสุข การมีความสุขก็ต้องมีชีวิตที่สุขสบาย การที่จะมีชีวิตที่สุขสบายก็ต้องมีความพร้อมทางด้านเงินทอง รายได้ที่เหมาะสมจะทำให้บุคคลมีความสุข

2.2.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกัมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 8 เนื่องจากเป็นเรื่องของสภาวะทางจิตใจ ซึ่งส่วนใหญ่อที่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้ต้องมีความรักซึ่งกันและกันก่อน แต่ในบางรายอาจเป็นปัญหาการขาดความรักเนื่องมาจากวัยเด็กต้องการที่จะแสวงหาความรักให้กับตัวเองโดยการหาคนที่เข้าใจ และรักจริงให้ความอบอุ่นเป็นที่พึ่งทางจิตใจได้ และวัยรุ่นสมัยนี้เข้าใจว่าการที่คนรักจะรักจริงนั้นก็ต้องมีเพศสัมพันธ์ด้วยจึงจะถือว่าเค้ารักจริง ซึ่งเป็นความเชื่อที่ผิด หรือโดยการมีเพศสัมพันธ์เพื่อให้คนที่เรารักมารักเรา หรืออาจเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร ไม่เกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาดา ลิเกษม (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเจตคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 768 คน ผลการศึกษาพบว่าสถานภาพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ ที่พักอาศัย วิธีการอบรมเลี้ยงดู มีการยอมรับความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีถึงร้อยละ 20.00 นับว่ามีจำนวนค่อนข้างมากพอสมควรสำหรับนิสิตซึ่งอยู่ระหว่างการศึกา ดังนั้นสถาบันการศึกษาทุกระดับควมให้ความสำคัญในการปลูกสร้างจิตสำนึกที่ดีให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง และรู้จักกาลเทศะในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามที่สังคมให้การยอมรับ

2. กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติทางลบต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสซึ่งสอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีของไทยแต่จะเห็นว่าเพศหญิงมีเจตคติทางลบดีกว่าเพศชาย ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์คือเจตคติของเพศชายมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ดังนั้นเพศหญิงจึงควรเรียนรู้ธรรมชาติของเพศชาย และควรมีทักษะในการปฏิเสธต่อสิ่งที่เห็นว่าไม่สมควรจะปฏิบัติ

3. การที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ตามลำพัง บิดามารดาควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ คอยสอดส่องว่าบุตรหลานของตนเองมีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร มีเพื่อนชามาบ้างหรือไม่ โดยเฉพาะบุตรหลานที่มีผู้รักอยู่แล้ว และบิดามารดาควรรับทราบ ควรให้การเฝ้าระวังเป็นพิเศษ

4. การได้รับสื่อมีผลต่อการมีเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากพอสมควร ดังนั้นควรมีนโยบายควบคุมสื่อทางเพศสัมพันธ์ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในเชิงคุณภาพในประเด็นเรื่องวิธีการดำเนินชีวิตระหว่างศึกษา ควรศึกษาวานิสดมีการจัดการอย่างไรกับชีวิตรักในวัยเรียนของตนเอง

2. ควรทำการศึกษากลุ่มที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เปรียบเทียบปัจจัยระหว่างกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ และกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จรรยา เศรษฐบุตร.(2538). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัว และ อิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินญา นิพนธ์การศึกษาชุมชนบัณฑิต. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ ; และคนอื่นๆ. (2524). เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ:1 โอเดียนสโตร์.
- ชูดา จิตพิทักษ์. (2525). พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- ชุติมา แก้วนวล. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมีนบุรี. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐวดี วิถีธรรม. (2539). ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2521). จิตวิทยาชั้นสูง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทัศนีย์ ทองก้อน. (2542). ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธาดา ลิเกษม. (2545). เจตคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัด มหาสารคาม. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคนอื่นๆ. (2529). ประชากรกับการวางแผนครอบครัว. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- นพมาศ ชีระเวทิน. (2535). ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์.
- นิมิต มั่งมีทรัพย์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิรมล ชีระไตรรักษ์. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตคู่ของนักศึกษาที่อยู่ด้วยกัน

ก่อนสมรส. ปรินญาณิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. (การพยาบาลครอบครัว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

ป. มหาจันทร์. (2536). *สอนเด็กให้มีความนับถือตนเอง*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2523). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประยูรศรี มณีสร. (2546). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มรพ.

ประสาธ อิศรปริดา. (2523). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.

ประสาร ทิพย์ธารา. (2522). *พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น*. มปป.

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคนอื่นๆ. (2530). *พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท*. รายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติปี 2530. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. (2528). *การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย : การศึกษาเบื้องต้น*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.

พัชรินทร์ วินัยกุลพงศ์. (2546). *การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเด็กวัยรุ่น*. ปรินญาณิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิพัฒน์ วงศ์เกษม. (2543). *ค่านิยมทางเพศ : พฤติกรรมที่น่าสนใจของวัยรุ่น*. วารสารครูสารเทพเกษัตร์. 4(1) : 3.

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. (2536). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคอนานสตรีวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์ วทด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

เยาวนา อมรสังเจริญ. (2537). *ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์ พัทลุง จังหวัดพัทลุง*. ปรินญาณิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รัตนา พุ่มสวรรค์. (2544). *ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. ปรินญาณิพนธ์ กศม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์. (2546). *การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น*. ปรินูณานิพนธ์ ศมบ. (สังคมวิทยาการพัฒนา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วันทนี วาสิกะสิน และคนอื่น ๆ. (2537). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิจิตร อาวะกุล. (2545). *พัฒนาบุคลิกภาพ เทคนิค และวิธีการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- สกล วรเจริญศรี. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น*. ปรินูณานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายสุรีย์ อุดมณา. (2541). *ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา*. ปรินูณานิพนธ์ กศม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แสงดาว วัฒนาสกุลเกียรติ. (2547). *การศึกษาเจตคติและการเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนวัยรุ่นโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม*. ปรินูณานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทรเอม. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- . (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร. (2531). *เพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุชิน บัวงาม. (2528). *การศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ*. ปรินูณานิพนธ์ กศม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาติพิทย์ แสงรัตนกุล. (2536). *ทัศนคติของนักศึกษารามคำแหงที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส*. ปรินูณานิพนธ์ ศศม. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัทธา สุภาพ. (2536). *สังคม และวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- . (2544). *ปัญหาสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.

- สุภาพ หงสวลัย. (2544). เจตคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินญาณินพนธ์ กศม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สมนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ. (2533). การศึกษาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. เอกสารการประชุมวิชาการ ประชากรศาสตร์แห่งชาติ. หน้า 31-36. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ. (2541). ทักษะต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ปรินญาณินพนธ์ กศม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุริย์พันธ์ บุญยะสุนทร. (2531). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุศึกษาเพื่อควบคุมน้ำหนักนักเรียนที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐาน. ปรินญาณินพนธ์ วทม. (สาขารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สุโท เจริญสุข. (2520). จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- โสภา ขปิลมณีน. (2543). วัยรุ่นวัยจำป. วารสารราชบัณฑิตยสถาน. 4(25) : 109.
- อภาภรณ์ เตชรัตน์. (2546). พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร. ปรินญาณินพนธ์ วทม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง. กรุงเทพฯ: ชันดำการพิมพ์.
- อุไรรัตน์ สิงหนาท. (2529). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการรับบริการทำหมันชาย และความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจกับพฤติกรรมในการรับบริการทำหมันชายของประชากรกลุ่มเป้าหมาย จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณินพนธ์ วทม. (สาขารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2544). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- อเนก อารีพรรค. (2525). จิตเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- อเนก อารีพรรค และสุวัฒนา อารีพรรค. (2525). เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Egger, R and T. Mathias. (1993). *Hiv aids- related knowledge, attitudes , and practice Among managum secondary school student*. Bulletin of PAHO 27 (1993) : 360-368.
- Hurlock , E.B. (1973). *Adolescent Development Fourth Edition* tokyo. New york: Mc Graw-Hill Kogakuska.
- Offer, Dantel. (1971, September). *Sexual Behavior of A group of Normal Adolescents*. Medical A Spects of Human Sexuality. 9 (5) : 40-49.

- Eggleston, E., Jackson J. and Hardee K. (1999). *Sexual Attitude and Behavior Among Young Adolescents in Jamaica: Fam Plan Perspect.*
- Mc cary , James L. (1978). *Human Sexuality 3rd ed.* New York: D.Van Noste and company Inc.
- Moore , Susan and Rosenthal Doreen. (1993). *Sexuality in Adolescence.* New York: Routledge.
- Roche , John P. and Thomas W. Ramsbey. *Premarital Sexuality. Adolescence.* 28(109): 67-68 , September, 1993.
- Seifret , L. Kelvin and Hoffnung J.Robert. (1994). *Child and Adolescent Development 3rd ed.* Boston: Houghton Mifflin Company.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistical and Introductory Analysis. 2nd ed.* New York : Harper.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
หนังสือราชการ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นายแพทย์สุกมล วิภาวีพลกุล จิตแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านครอบครัว และสุขภาพทางเพศ โรงพยาบาลพญาไท 2
2. รองศาสตราจารย์สพ.ญ.นภาพร มัชฌมางกูร อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ทรงพล ต่อนี่ อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์สุนันทา ศรีศิริ อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์อารีย์ งามขำ นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ศธ 0519.12/๗๗15

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๘ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายแพทย์สุกมล วิภาวิพลกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุทธวีรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัชเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวสุทธวีรณ ชินสาย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

กณเบคบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานกณเบคบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9177452 กด 0 มือถือ 01-4836300

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุทธวิพรรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัตรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์อารีย์ งามขำ นักแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุทธวิพรรณ ชินสาย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๑1๒

วันที่ ๒๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวสุทธธีรพร ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัตรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์นภาพร มัชฌมากร อาจารย์ทรงพล ค่อนิ และ อาจารย์สุนันทา ศรีศิริ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวสุทธธีรพร ชินสาย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๙/๕

วันที่ ๑๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขออนุมัติเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุทธธีรพรรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัตรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุทธธีรพรรณ ชินสาย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๖

วันที่ ๒๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวสุทธวิพรรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัตรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุทธวิพรรณ ชินสาย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๖/๕

วันที่ ๑๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวสุทธจริวรรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัตรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 1-4 คอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความเห็นชอบ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุทธจริวรรณ ชินสาย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เทียนศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/7928

วันที่ ๑๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตออกระเบียบการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุทธวรรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัชรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ตอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตออกระเบียบ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุทธวรรณ ชินสาย ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทัศนีย์ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/44/๒

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุทธวรรณ ชินสาย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน และ รองศาสตราจารย์ธาดา วิมลวัตรเวที เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตปริญญานิพนธ์ ชั้นปีที่ 3-4 คอบแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุทธวรรณ ชินสาย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
- แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส
- แบบสอบถามการนับถือตนเอง
- แบบสอบถามการได้รับสื่อ
- ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่องเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่าใช่มากที่สุด ข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับเพื่อที่จะนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. ศาสนา

☐ พุทธ ☐ คริสต์ ☐ อิสลาม ☐ อื่นๆระบุ _____

3. ระดับชั้นการศึกษา

☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4. รายได้ / ต่อเดือน

4.1 ได้รับจากผู้ปกครอง

☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท
☐ รายได้ 3,000-8,000
☐ รายได้มากกว่า 8,000

4.2 รายได้จากการหารายได้ด้วยตนเอง

☐ ไม่มี
☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท
☐ รายได้ 3,000-8,000

5. สถานที่พักอาศัย

☐ พักอยู่กับบิดา และ/หรือ มารดา ☐ พักอยู่กับผู้ปกครอง
☐ พักอยู่ตามลำพัง ☐ พักอยู่กับเพื่อน ☐ พักอยู่กับคู่รัก

6. สถานภาพของบิดา มารดา

☐ อยู่ด้วยกัน
☐ หย่า
☐ แยกกันอยู่
☐ ถึงแก่กรรม (ระบุ บิดาและ/ หรือ มารดา)

7. ปัจจุบันท่านมีคู่รักหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

8. ท่านเคยมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

จำนวน / ร้อยละ จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกตามเจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อน
สมรส

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีความเห็นอย่างไรในเรื่อง_ "การอยู่ก่อนแต่ง"					
1.1 เป็นเรื่องปกติของคนยุคปัจจุบัน	26/6.5	137/34.3	185/46.3	37/9.3	15/3.8
1.2 เป็นการชิงสุกก่อนห่าม ผิดวัฒนธรรมไทย	7/1.8	31/7.8	167/41.8	126/31.5	69/17.3
1.3 เป็นเรื่องน่าละอาย	46/11.5	70/17.5	203/50.8	67/16.8	14/3.5
1.4 เป็นเปลี่ยนแปลงในการใช้ชีวิตคู่แบบใหม่	24/6.0	121/30.3	185/46.3	58/14.5	12/3.0
2. ท่านคิดว่าเป้าหมาย "การอยู่ก่อนแต่ง" คืออะไร					
2.1 เป็นการทดลองความจริงใจต่อกัน	45/11.3	132/33.0	124/31.0	75/18.8	24/6.0
2.2 เป็นการหาประสบการณ์	25/6.3	123/30.8	134/33.5	83/20.8	35/8.8
2.3 เป็นการทดลองว่าจะเข้ากันได้หรือไม่	77/19.3	162/40.5	102/25.5	41/10.3	17/4.3
2.4 เป็นการผูกมัดซึ่งกันและกัน	34/8.5	102/25.5	133/33.3	112/28.0	19/4.8
2.5 เป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติ	53/13.3	126/31.5	134/33.5	57/14.3	29/7.3
2.6 เป็นการแสดงความรักซึ่งกันและกัน	37/9.3	123/30.8	153/38.3	61/15.3	26/6.5
3. ท่านคิดว่าสถานการณ์ใดที่ทำให้เสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง					
3.1 เมื่อมีโอกาสนอกกันตามลำพัง	189/47.3	140/35.0	59/14.8	7/1.8	5/1.3
3.2 เมื่อคู่สื่อก่กระตุนอารมณ์เพศด้วยกัน	191/47.8	138/34.5	52/13.0	15/3.8	4/1.0
3.3 เมื่อไปเที่ยวเร่ดัดด้วยกัน	62/15.5	134/33.5	140/35.0	48/12.0	16/4.0
3.4 เมื่อเข้าบ้านหรือเข้าหอพักเดียวกัน	183/45.8	140/35.5	64/16.0	9/2.3	4/1.0
3.5 เมื่อดื่มเครื่องดื่มมึนเมาหรือเสพยา	184/46.0	151/37.8	44/11.0	13/3.3	8/2.0
3.6 เมื่อรู้สึกว่าคุณรักที่คบกันอยู่เป็นรักแท้	96/24.0	133/33.3	124/31.0	37/9.3	10/2.5
3.7 เมื่อผิดหวังในรักครั้งแรกที่ยอมเป็นของกันและกันแล้วก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ไม่จำเป็นต้องมีความรัก	40/10.0	72/18.0	121/30.3	97/24.3	70/17.5
3.8 เมื่อรู้สึกเหงา อ้างว้าง	26/6.5	96/24.0	142/35.5	89/22.3	47/11.8
3.9 เมื่อรู้สึกว่าไม่มีใครรักนอกจากคนรักของตัวเอง	36/9.0	85/21.3	135/33.8	93/23.3	51/12.8
3.10 เมื่อเกิดความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่ไม่เคยได้สัมผัสมาก่อน	50/12.5	126/31.5	128/32.0	60/15.0	36/9.0
4. ท่านคิดว่าโอกาสใดเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง					
4.1 เมื่อวันวาเลนไทน์	190/47.5	122/30.5	56/14.0	22/5.5	10/2.5
4.2 เมื่อวันลอยกระทง	51/12.8	94/23.5	139/34.8	82/20.5	34/8.5
4.3 เมื่อวันสงกรานต์	28/7.0	69/17.3	167/41.8	86/21.5	50/12.5
4.4 เมื่อวันขึ้นปีใหม่	64/16.0	104/26.0	154/38.5	47/11.8	31/7.8
4.5 เมื่อเที่ยวกลางคืน	199/49.8	125/31.3	47/11.8	18/4.5	11/2.8

แบบสอบถามการนับถือตนเอง

จำนวน / ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกตามการนับถือตนเอง

ข้อความ	จริงที่สุด	จริงมาก	ไม่แน่ใจ	จริงน้อย	ไม่จริงเลย
1.สมาชิกในครอบครัวเข้าใจในตัวฉันดี	103/25.8	207/51.8	75/18.8	11/2.8	4/1.0
2. ฉันมักมีอารมณ์เสียง่าย ๆ เมื่ออยู่บ้าน	18/4.5	75/18.8	105/26.3	151/37.8	51/12.8
3. มีอยู่หลายครั้งที่ฉันอยากจะหนีไปจากบ้าน	5/1.3	33/8.3	60/15.0	128/32.0	174/43.5
4. ฉันมักจะเดินในกลุ่มเพื่อน ๆ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับฉัน	13/3.3	56/14.0	199/49.8	91/22.8	41/10.3
5. พวกเพื่อน ๆ มักจะทำตามความคิดของฉัน	4/1.0	62/15.5	226/56.5	82/20.5	26/6.5
6. ถึงฉันจะขยันมากขึ้นฉันก็คงจะเอาชนะเพื่อนที่เคยเรียนดีกว่าฉันไม่ได้	11/2.8	41/10.3	142/35.5	113/28.3	92/23.0
7. ฉันเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่วแน่	48/12.0	182/45.5	132/33.0	34/8.5	4/1.0
8. ฉันมักจะทำอะไรเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว	20/5.0	173/43.3	173/43.3	30/7.5	4/1.0
9. ฉันมักจะทำอะไรเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว	20/5.0	173/43.3	173/43.3	30/7.5	4/1.0
10. ฉันเห็นว่าเป็นเรื่องหนักมากถ้าจะต้องไปพูดต่อหน้าคนจำนวนมาก	41/10.3	100/25.0	88/22.0	129/32.3	42/10.5
11. การเกิดมาเป็นตัวของฉันนี้นับว่าโชคร้ายมาก	0/0	17/4.3	44/11.0	90/22.5	249/62.3
12. ฉันเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเอง	28/7.0	164/41.0	137/34.3	63/15.8	8/2.0
13. ฉันสามารถตัดสินใจได้โดยไม่ลำบาก	42/10.5	154/38.5	136/34.0	60/15.0	8/2.0
14. ฉันมีเรื่องขบขันมากมาย	70/17.5	184/46.0	98/24.5	44/11.0	4/1.0
15. ฉันคิดว่าตัวเองมีความรู้ความสามารถเหมือนกับคนอื่นหรือดีกว่าคนอื่น	40/10.0	177/44.3	134/34.8	37/9.3	6/1.5
16. เมื่อฉันจะทำอะไรจะต้องมีคนคอยบอกให้ทำเสมอ	7/1.8	41/10.3	113/28.3	174/43.5	65/16.3
17. ฉันคิดว่าตัวฉันไม่มีค่าอะไรเลย	4/1.0	19/4.8	38/9.5	88/22.0	251/62.8
18. ฉันมีความพอใจในสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบัน	109/26.8	201/50.3	51/12.8	27/6.8	14/3.5
19. ฉันรู้สึกว่าคนอื่นส่วนมากจะดีกว่าฉัน	16/4.0	55/13.8	128/37.0	150/37.5	51/12.8
20. ฉันเป็นคนที่ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ	114/28.5	190/47.5	76/19.0	17/4.3	2/0.5
21. ถ้าฉันมีบางอย่างที่ต้องการจะพูดฉันมัก จะพูดออกมาเสมอ	69/17.3	167/41.8	101/25.3	57/14.3	6/1.5
22. ฉันเป็นคนหนึ่งที่หยิ่งในศักดิ์ศรีของตัวเอง	77/19.3	195/48.5	82/20.5	30/7.5	16/4.0
23. พ่อแม่และเพื่อน ๆ มั่นใจว่าสิ่งที่ฉันตัดสินใจเป็นสิ่งที่ได้ผ่านการไตร่ตรองอย่างถูกต้องแล้ว	60/15.0	202/50.5	113/28.3	21/5.3	4/1.0
24. พ่อแม่ไว้ใจในการตัดสินใจของฉัน	125/31.3	179/44.8	66/10.5	21/5.3	9/2.3

แบบสอบถามการรับสื่อต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์

จำนวน / ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกตามการรับสื่อต่างๆ เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

ข้อความ	ประจำ	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. ดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	37/9.3	298/74.5	65/16.3
2. ดูวีซีดี / วีดีโอ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	39/9.8	276/69.0	85/21.3
3. อ่านหนังสือที่มีเนื้อหา รูปภาพเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	31/7.8	239/59.8	130/32.5
4. อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	33/8.3	257/64.3	110/27.5
5. อ่านนิตยสารที่มีเนื้อหา รูปภาพเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	39/9.8	242/60.5	119/29.8
6. เล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหา รูปภาพเกี่ยวกับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	35/8.8	206/51.5	159/39.8
7. จับกลุ่มคุยกันเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	90/22.5	246/61.5	64/16.0

ตาราง 18 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

เจตคติต่อการกระทำ		เจตคติต่อเป้าหมายของ การกระทำ		เจตคติต่อบริบทที่เื้อื่อต่อ การกระทำ		เจตคติต่อเวลาที่ กระทำ	
ข้อที่	(r)	ข้อที่	r	ข้อที่	r	ข้อที่	r
1	0.30	5	0.46	11	0.48	21	0.58
2	0.45	6	0.54	12	0.52	22	0.59
3	0.47	7	0.55	13	0.50	23	0.64
4	0.19	8	0.27	14	0.43	24	0.65
		9	0.32	15	0.48	25	0.46
		10	0.49	16	0.33		
				17	0.52		
				18	0.62		
				19	0.58		
				20	0.54		
$\alpha = 0.57$		$\alpha = 0.70$		$\alpha = 0.82$		$\alpha = 0.80$	

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ (α) = 0.46

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามการนับถือตนเอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.37
2	0.19
3	0.29
4	0.24
5	0.29
6	0.21
7	0.44
8	0.19
9	0.40
10	0.34
11	0.45
12	0.52
13	0.50
14	0.40
15	0.43
16	0.41
17	0.48
18	0.39
19	0.41
20	0.44
21	0.32
22	0.36
23	0.53
24	0.43

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ (α) = 0.83

ตาราง 20 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามการได้รับสื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.56
2	0.64
3	0.65
4	0.56
5	0.65
6	0.61
7	0.46

ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ (α) = 0.83

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุทธวิพรรณ ชินสาย
วัน เดือน ปี เกิด	7 เมษายน 2521
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	6/49 หมู่ที่ 11 ถนนรามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท อีส อีท เทค ออโต้เมชัน จำกัด 6/49 หมู่ที่ 11 ถนนรามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2544	วิทยาศาสตรบัณฑิต (สุขศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (การท่องเที่ยว) จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ. 2539	ชั้นมัธยมศึกษา จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
พ.ศ. 2533	ชั้นประถมศึกษา จาก โรงเรียนมีนบุรี